

ارائه شده توسط:

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتبر

یک رویکرد یکپارچه برای گردشگری مبتنی بر جامعه پایدار

چکیده

دو زمینه و حوزه غنی از دانش به طور موازی در مطالعات گردشگری تکامل یافته اند: گردشگری پایدار (ST) و گردشگری مبتنی بر جامعه (CBT). این دو شامل تعاریف، اصول، معیارها، عوامل موفقیت مهم و مزایا و برایندهای مطلوب بوده و توسط ذی نفعان مختلف متغیر از سازمانهای غیر انتفاعی و شبه زیست محیطی تا بخش دولتی - خصوصی و علایق دانشگاهی می باشد. این مسئله منجر به بروز چالشهای معنی داری برای افراد علاقه مند به تئوری سازی، تحقیق و عمل در توسعه پایدار و مدیریت گردشگری شده است. این مطالعه نه تنها زمینههای مشترک و تفاوتها را آشکار می کند بلکه به بررسی ابعاد مهم پایداری که نیازمند توجه بیشتری هستند نظیر عدالت، برابری، مسائل اخلاقی و نظارت می پردازد. یک چارچوب ابتدایی و مهم برای گردشگری مبتنی بر جامعه پایدار (SCBT) ارائه شده است که هدف آن ایجاد پلی بین منابع متفاوت در زمینه ST و CBT می باشد. روشهای مهمی برای بهبود تحقیقات و شیوههای پایدار در راستای توسعه موثرتر و مدیریت گردشگری در قرن 21 ارائه شده اند.

کلمات کلیدی: گردشگری پایدار، گردشگری مبتنی بر جامعه، اصول، نظارت، عدالت، اخلاق، توسعه گردشگری، مدیریت گردشگری

1-مقدمه

منابع و مطالعات روبه رشد در زمینه گردشگری پایدار و گردشگری مبتنی بر جامعه در سه دهه اخیر در زمینه مطالعات گردشگری انجام شده اند. اگرچه گفتمان گردشگری پایدار (ST) بیشتر مربوط به پایداری بلند مدت بوده است، منابع و مطالعات مربوط به گردشگری مبتنی بر جامعه (CBT) به بررسی مسئولیتهای سطح محلی و شیوههای توسعه و مدیریت گردشگری می پردازند. تفاسیر، تعاریف و شیوههای متعددی برای گردشگری مبتنی بر جامعه ارائه شده است با این حال طیف وسیعی از انتقادات نیز در خصوص آن وجود دارد (برای مثال به منبع 1 مراجعه کنید). پیشرفتهای انجام شده در زمینه پایداری با تعاریف، شاخصها، ذی نفعان و اصول همراه بوده اند (2-8). هیچ تلاش جدی ای برای بررسی سیستماتیک مفهوم آنها نسبت به یکدیگر و نیز

هدف کل پایداری در توسعه و مدیریت گردشگری صورت نگرفته است و این در حالی است که پایداری و بهزیستی و رفاه جامعه از اهمیت زیادی برای ST و CBT برخوردار بوده و زمینه های مشترکی را تلفیق و ترکیب این دو حوزه پیچیده ارایه میکنند. این مقاله یک تحلیلی را در زمینه رابطه بین ST و CBT، اصول و مفاهیم اجرای این رویکرد ها، منشا آن ها در مبانی زمانی- مکانی، تاریخی و سازمانی و تشابه و تفاوت بین دو رویکرد انجام می دهد. مرور منابع عمیق انجام شده نشان دهنده پیشرفت های انجام شده در زمینه مدیریت اثرات زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی است با این حال مسیر ها و روش های نظارت، عدالت و اصول اخلاقی در هر دو گفتمان های ST و CBT کم تر در نظر گرفته شده اند. از این روی استدلال می شود که یک رویکرد یکپارچه و تلفیقی برای پیش برد شیوه های مدیریتی گذشته و حل طیف وسیعی از ابهامات بین این دو زمینه گردشگری استفاده شود. این رویکرد تلفیقی به حل بهتر مسائل مدیریتی مربوط به تصمیم گیری و کنترل توزیع منصفانه، استفاده و حفاظت از منابع و دست یابی به اهداف مطلوب گردشگری مبتنی بر جامعه و پایدار که توسط ST و CBT ارایه شده اند کمک می کند.

هدف این مقاله، بررسی و ارایه مسیر های برای ایجاد یک رویکرد یکپارچه و تلفیقی برای گردشگری مبتنی بر جامعه پایدار می باشد. تحلیل جامع منابع و مطالعات مربوطه در مطالعات گردشگری نشان می دهد که حوزه های دانشی غنی مربوط به گردشگری پایدار و گردشگری مبتنی بر جامعه در امتداد مسیر های موازی در گردشگری توسعه و تکامل یافته اند. این مقاله به بررسی برخی پیشرفت های کلیدی پرداخته و چارچوبی را برای ایجاد پلی بین این گفتمان های متفاوت و اطمینان از این که پایداری در توسعه و مدیریت گردشگری در جامعه به عنوان یک اصل کلیدی لازم است ارایه می کند (برای کسب اطلاعات در خصوص مفهوم جامعه به بخش گردشگری مبتنی بر جامعه مراجعه کنید). سوالات تحقیق زیر برای انجام این مطالعه مطرح شدند.

1- رابطه بین ST و CBT چیست؟

- اصول و معیار های پیشبرد این مفاهیم که در منابع گردشگری بحث شده اند کدام ها هستند؟
- آن ها چگونه ظهور می یابند (سازمانی، تاریخی، مکانی-زمانی) و چرا؟
- تشابهات و تفاوت های بین دورویکرد چیستند؟

2- آیا نیازی به تطبیق این دو رویکرد وجود دارد و آیا آن ها دو به دو ناسازگارند؟

- در صورتی که یکپارچه سازی و تلفیق صورت گیرد، اصول کلیدی و معیار های پیشبرد این تطبیق کدام ها هستند؟

- بر اساس موارد فوق، یک چارچوب تلفیقی و یکپارچه برای گردشگری مبتنی بر جامعه پایدار شبیه چیست؟
این مقاله به صورت زیر سازمان دهی شده است. بخش رویکرد و روش در زیر به بررسی این موضوع می پردازد که چگونه بررسی سیستماتیک منابع و تحقیقات در ST و CBT انجام می شود. مروری بر تکامل و تغییرات این دو زمینه در دو بخش بعدی ارائه شده است. اگرچه برخی از این مواد در منابع و مطالعات گردشگری وجود دارند، زمینه خلاصه شده در این جا برای درک نقد ارائه شده در مقاله اهمیت دارد. بخش بعدی به بررسی دقیق برخی تفاوت ها و تشابهات بین ST و CBT پرداخته و برخی از مسائل بحرانی ای که کم تر مورد توجه قرار گرفته اند را از حیث توسعه و مدیریت پایدار منابع مربوط به گردشگری شناسایی میکند. یک چارچوب اولیه برای گردشگری مبتنی بر جامعه پایدار SCBT پیشنهاد می شود. هم چنین روش های برای حل برخی مسائل مهم مطرح شده است.

2- رویکرد و روش

مرور منابع و تحلیل جامع ST و CBT برای بررسی تکامل این اصطلاحات، سازمان های کلیدی و ذی نفعان مربوطه، معیار ها و اصول کلیدی مورد استفاده در طرح های ST و CBT و انواع و رویکردهای گردشگری (برای مثال گردشگری فقر زدا، گردشگری پاسخگو، اکوتوریسم) انجام شد. در ابتدا، برخی از مراحل پیشنهادی برای مرور و ارزیابی (9) ارائه شد و سپس یک سری از مجلات، فصول کتاب، و مقالات همایشی برای شناسایی تحقیقات بررسی می شوند. اصطلاحات و کلمات جست و جو شده شامل موارد زیر هستند: گردشگری پایدار؛ گردشگری مبتنی بر جامعه؛ گردشگری پاسخگو؛ (گردشگری پایدار) (گردشگری مبتنی بر جامعه) چارچوب / مدل / معیار / شاخص / اصول / تعاریف / گواهی نامه. با توجه به پیش زمینه مدیریتی، مرور منابع اولیه در ژوئن 2014 از دیتابیس منابع تجاری بیزینس سورس کامپلت استفاده کرد. این جست و جو منجر به پیدا شدن 375 مقاله شد. پس از حذف مقاله های تکراری، 341 مقاله باقی ماند. از این تعداد، تنها فصول کتاب و مقالات ژورنالی داوری شده و منتشر شده به زبان انگلیسی حفظ شدند. مجدداً، برخی از روش های جست و جو ارزیابی، تحلیل و ترکیب (SALSA) به صورت بخشی از فرایند مرور و ارزیابی در 178 مقاله و فصول کتاب استفاده شدند.

مقالات بیشتر بر اساس مطالعات توصیه شده در طی فرایند ارزیابی جمع آوری شدند (نقد حکومت و عدالت، انتشارات توصیه شده از موسسات و سازمان های بین المللی در گردش گری، نظیر سازمان گردش گری سازمان ملل و برنامه محیط زیست سازمان ملل). تعداد کمی از مقالات کنفرانسی و سمینار در این مرحله گنجانده شدند (11). همه چکیده ها مرور شده و مقالات مربوط به سوالات تحقیق برای شناسایی موضوعات، مفاهیم و مسائل اساسی ارزیابی شدند. به طور کلی، بیش از 200 مقاله و کتاب از تحقیقات اولیه گرفته شده و اطلاعات ارزشمندی را در خصوص مطالعه ارائه کرده و به جست و جوی منابع زیر کمک می کند.

جست و جوی دیتابیس توسعه یافته در دیتابیس اسکوپوس در بهار 2016 با استفاده از روش مشابه فوق انجام شد. با این حال، یک روش جست و جوی جدید به دنبال درک بهتر روابط بین ST و CBT و نیز کشف ابعاد نظارت، عدالت و اخلاق است. یک جست و جو با استفاده از کلمات " CBT و اصول " در عنوان، چکیده و کلمات کلیدی منجر به 103 مقاله شد. جست و جوی مشابه از جمله برای کلمات "گردشگری و اصول پاسخگو" منجر به 50 مقاله و " ST و اصول " منجر به 417 رکورد شد. محدود کردن نتایج به انتشارات زبان انگلیسی و کتب و مقالات منجر به 257 مقاله شد. در نهایت، جست و جوی متمرکز (نظارت یا عدالت یا اخلاق یا برابری) و (گردشگری پایدار یا گردش گری مبتنی بر جامعه)، بر اساس روش های فوق منجر به یافته شدن 170 مقاله و کتب شد. نکته جالب این که 207 مقاله و فصل کتاب از جست و جوی اسکوپوس در جست و جوی 2014 به صورت تکراری بودند.

3- نتایج

3-1 تکامل گردش گری پایدار و توسعه پایدار

برخی از روش های سازمانی جهانی در اروپا در دهه 1970 میلادی ظهور کردند که منجر به شکل گیری شیوه های پایدار شد. اولین همایش سازمان ملل در زمینه توسعه انسان در استکهلم سوئد در 1972 میلادی برگزار شد. در این همایش دستور کار جهانی برای مسائل زیست محیطی ایجاد شد به طوری که نقطه ای در تاریخ ایجاد شده است که ما بایستی اقدامات خود را در سرتاسر جهان با احتیاط و با بررسی اثرات زیست محیطی آن ها شکل دهیم (12). به علاوه، کنوانسیون سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی سازمان ملل 1972 دستور العمل های را برای حفاظت از میراث طبیعی و فرهنگی ارائه کرده و کشورها را ملزم به مشارکت در حفاظت از میراثها

ی جهانی می کند(13). از حامیان این طرح ها و بحث ها شامل گزارش باشگاه روم در خصوص محدودیت ها ی رشد و راهبرد حفاظت جهانی 1980 می باشد که به طور مشترک توسط اتحادیه بین المللی حفاظت از طبیعت، برنامه زیست محیطی سازمان ملل و صندوق حیات وحش جهانی(15) توسعه یافته است.

مفهوم توسعه پایدار(SD) توسط کمیسیون محیط زیست و توسعه سازمان ملل (UNWCED) در گزارش کمیسیون براتلند با عنوان آینده مشترک ما ارایه شده است(16). توسعه پایدار، توسعه ای است که نیاز ها ی نسل فعلی را بدون به خطر انداختن نسل آینده برای رفع نیاز ها یشان برآورده کند(16). این گزارش موجب افزایش آگاهی موسسات بخش دولتی و خصوصی برای در نظر گرفتن افق حفاظت بلند مدت و ملاحظات اجتماعی شده است نظیر 1- عدالت بین نسلی و درون نسلی در استفاده و حفاظت از منابع محیطی 2- عدالت شمال و جنوب، یعنی ایجاد پلی بین اختلافات توسعه ای بین کشور ها ی پیشرفته غربی و مناطق فقیر و کم تر توسعه یافته دیگر. این رویکرد و ابتکار مهم، زمینه را برای رشد نگرانی ها ی مربوط به حفاظت و استفاده از منابع طبیعی فراهم کرده است.

مشابه با توسعه پایدار، توسعه گردشگری پایدار که به صورت زیر مجموعه ای از توسعه پایدار تعریف شده است، شاهد برخی از رویکرد ها ی سازمانی مشترک برای دست یابی به یک مسیر متعادل قبل از طرح ها ی UNWECD(1987) بوده است. در 1970 میلادی، یونسکو و بانک جهانی برای توسعه توریسم ائتلافی را تشکیل دادند و اولی از حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی با استفاده از تخصص پشتیبانی کرده و دومی(بانک جهانی) تامین مالی توسعه زیر ساخت ها ی مبتنی بر گردشگری را بر عهده دارد. در 1976، این سازمان ها به طور مشترک سمیناری را برای بحث در مورد اثرات اجتماعی و فرهنگی گردشگری بر روی کشور ها ی توسعه و پیشنهاد شیوه ها یی برای در نظر گرفتن این مسائل در تصمیم گیری بر گزار کردند(17). با این حال، اهمیت در نظر گرفتن گردشگری به عنوان یک بازیگر مهم در پایداری به خوبی در طرح ها ی اولیه فوق الذکر شناخته نشده بود. حال، گاسلینک و اسکات(14) خاطر نشان کرده اند که گردشگری کم تر در گزارش UNWECD (16) در نظر گرفته شده است. مفهوم گردشگری پایدار تنها بعد ها در گزارش ها ی سیاسی و اسناد سازمان جهانی گردشگری سازمان ملل (UNWTO)، شورای جهانی سفر و گردشگری (WTTC) در نظر گرفته شد.

نقش گردش گری در کنفرانس محیط زیست و توسعه سازمان ملل (UNCED) که در 1992 برگزار شد) موسوم به اجلاس سران ریو) مطرح شد که هدف این اجلاس کمک به عملیاتی سازی توسعه پایدار از طریق اقدامات منسجم و مشترک بود (18). برنامه جامع عملیاتی دستور کار 21 که حاصل کار اجلاس سران ریو بود، توسط 182 دولت حاضر در کنفرانس پذیرفته شد. گردش گری در این اجلاس به صورت یکی از پنج صنایع مهم که نیازمند دست یابی به توسعه پایدار است در نظر گرفته شد (5). شورای جهانی سفر و گردشگری (WTTC)، سازمان گردشگری سازمان ملل متحد (UNWTO) و شورای زمین (EC) متعاقبا توسط دستور کار 21 برای صنعت گردشگری و سفر: به سوی دست یابی به توسعه پایدار زیست محیطی توسعه یافت (19). اگرچه دستور کار 21 تنها پتانسیل شرکت ها و بنگاه های گردشگری مبتنی بر طبیعت و با تاثیر پایین (اکوتوریسم) را تایید کرد، با این حال دستور کار 21 برای صنعت سفر و گردش گری بر لزوم پایداری سازی همه کسب و کار های گردشگری و مسافرت تاکید کرده و زمینه های اولویت و اهداف اصلی دولت ها و صنعت گردش گری را مطرح کرده است. هم چنین این دستور کار بر کسب و کار های تجاری و مسافرتی در گردش گری برای به حداقل رساندن اثرات منفی و ایجاد روابط و مشارکت های رای دست یابی به توسعه پایدار از جمله همکاری با جوامع محلی تاکید کرده است. تا کنون، UNWTO یک گزارش و اظهار نظر شفاف را در خصوص گردش گری پایدار توسعه داده است:

توسعه گردش گری پایدار نیاز های گردشگران فعلی و مناطق میزبان را ضمن حفاظت و بهبود فرصت آینده بر طرف می کند. توسعه گردش گری پایدار منجر به مدیریت همه منابع می شود به طوری که نیاز های اقتصادی، اجتماعی و زیبایی شناختی را بتوان ضمن حفظ یکپارچگی فرهنگی، فرایندهای اکولوژیکی، تنوع زیستی و سیستم های پشتیبانی از زندگی را بتوان بر طرف کرد (20).

با شفاف تر شدن رابطه بین فقر و تخریب محیط زیست، اجلاس سران سازمان ملل متحد در زمینه توسعه پایدار در ژوهانسبورگ در 2002 با تاکید بر کاهش فقر به عنوان یک اولویت کلیدی برگزار شد. مجدداً، نقش گردش گری در پیشرفت پایداری اجتماعی زمینه را برای بحث مربوط به گردش گری پاسخگو و مسئولانه و گردش گری فقرزدا هموار کرد: پایدار سازی گردش گری: راهنمایی برای سیاست گذاران توسط UNEP-

UNWTO(21) یک سند سیاسی جامع بود که 12 هدف توسعه پایدار مربوط به سه ستون پایداری :

اقتصادی، اجتماعی و محیطی را توصیف کرده است. هم چنین به شکل 1(21) مراجعه کنید.

1- پایداری اقتصادی که به معنی ایجاد رفاه در سطوح مختلف جامعه و بررسی مقرون به صرفه بودن همه فعالیت

ها ی اقتصادی است. اساساً، این مربوط به قابلیت بقای بنگاه ها و حفظ بلند مدت توانایی و فعالیت ها ی آن ها

در بلند مدت است

2- پایداری اجتماعی که به معنی احترام به حقوق بشر و فرصت ها ی برابر برای همه جامعه است. این مستلزم

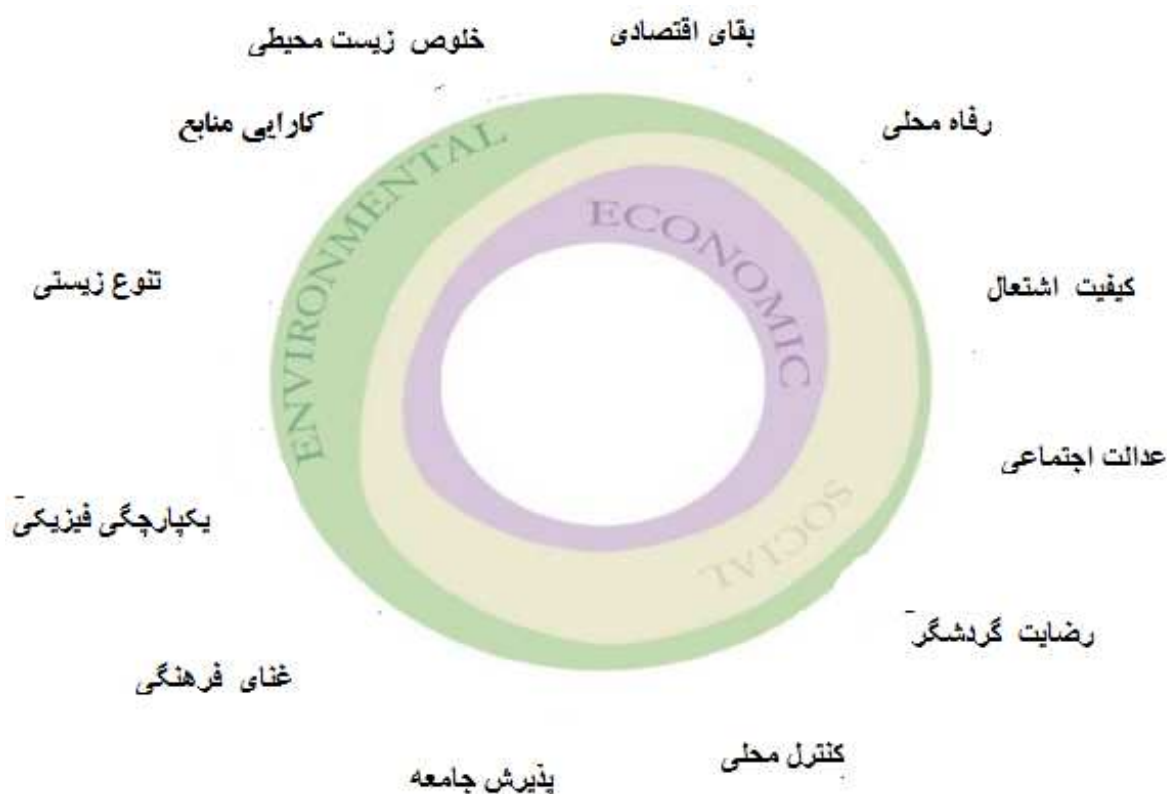
توزیع برابر مزایا با تاکید بر کاهش فقر است. تاکید ویژه ای نیز بر جوامع محلی، حفظ و تقویت سیستمها ی

پشتیبانی از زندگی، به رسمیت شناختن و احترام به فرهنگ ها ی مختلف و اجتناب از هر گونه استثمار است.

3- پایداری زیست محیطی که به معنی حفاظت و مدیریت منابع، به خصوص منابع تجدید ناپذیر و ارزشمند از

حیث پشتیبانی از زندگی است. پایداری زیست محیطی مستلزم اقداماتی برای کاهش آلودگی هوا، زمین و آب و

حفاظت از تنوع زیستی و میراث طبیعی است(21) (ص 9).

شکل 1: اهداف و ستون ها (ابعاد) پایداری: سازمان گردشگری سازمان ملل (UNWTO)

اگرچه تعریف UNWTO 1994 (20) در خصوص توسعه پایدار کلمه مناطق میزبان را مطرح کرده است، گزارش 2005 (21) جوامع میزبان، به رسمیت شناختن فرهنگ و نیز عدالت را در نظر گرفته است. این گردشگری پایدار را به صورت گردشگری را تصویف می کند که همه اثرات اجتماعی، محیطی و اقتصادی فعلی و آینده را در نظر گرفته، نیازهای بازدیدکننده ها، صنعت و جوامع میزبان را بر طرف میکند (21). ST به عنوان یک فرایند بهبود پیوسته قابل کاربرد به همه اشکال گردشگری و همه انواع مقاصد در نظر گرفته شده است: بنگاههای گردشگری، جوامع محلی، طرفداران محیط زیست، گردشگران و دولت. علایق آنها با اهداف گردشگری پایدار سازگار است که در فصل مربوط به اصول و رویکردهای توسعه گردشگری پایدار از سند پایدارسازی گردشگری تعیین شده است. جدول 1 شماتیکی از تکامل و تغییرات توسعه پایدار و توسعه گردشگری را از طریق فعالیت های سازمانی فوق را ارائه می کند.

سال	نقاط تکاملی	برایند	استناد
1972	کنفرانس محیط زیست انسانی سازمان ملل متحد در استکهلم سوئد	ارتقای مفهوم توسعه اکولوژیکی و تلفیق اهداف فرهنگی، اجتماعی و اکولوژیکی با توسعه	12
1972	انتشار گزارش باشگاه روم با عنوان محدودیت های رشد	ارایه علایم هشدار برای توسعه مبتنی بر رشد اقتصادی	14
1972	کنوانسیون یونسکو در خصوص حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهان	تعریف میراث طبیعی و فرهنگی و ملزم کردن کشورها برای حفاظت از محیط زیست	13
1980	انتشار راهبرد حفاظت جهانی	ارتباط حفاظت و توسعه پایدار با بهزیستی و رفاه بشر	15
دهه 1980	ظهور رویکردها و اشکال جایگزین گردشگری پاسخگو در پاسخ به مسائل مربوط به گردشگری جمعی	اکو توریسم، توریسم پاسخگو، توریسم مبتنی بر جامعه، توریسم فقرزدا	
1983	کمیسیون جهانی محیط زیست و توسعه	تشویق بنگاهها و کشورها برای مشارکت در حفاظت از محیط زیست و دنبال کردن توسعه پایدار	16
1987	انتشار گزارش کمیسیون براتلند	ارایه تعریف توسعه پایدار	16

		عنوان آینده مشترک ما	
11	همه اشکال گردش گری که به محیط ها ی طبیعی، مصنوع و فرهنگیو علایق همه گروه ها احترام می گذارد	سایر تعریف توسعه پایدار مطرح شده و تلاش ها ی گردش گری پایدار در 1980 مطرح شد.	اوایل 1990 میلادی
18	بیانیه ریو در خصوص توسعه و محیط زیست، دستور کار 21، اصول پیاده سازی توسعه پایدار	کنفرانس محیط زیست و توسعه سازمان ملل- اجلاس سران ریو	1992
20	ظهور توسعه پایدار در سطح سازمانی	سازمان گردش گری جهانی سازمان ملل گردش گری پایدار را تعریف کرد	1994
19	تشویق دولت ها و صنایع گردش گری برای مشارکت در عملیات گردش گری پایدار	دستور کار 21 برای صنعت توریسم و مسافرت	1995
22	اهداف توسعه هزاره بر ریشه کنی فقر و گرسنگی، ترویج برابری جنسیتی، و پایداری محیطی ؛ اهداف توسعه هزاره توسعه گردشگری پایدار در کشورها ی عضو سازمان ملل متمرکز است	سازمان ملل هشت هدف توسعه هزاره را تصویب کرد	2000
23	تغییر محیط زیست جهانی و گردش گری به موضوعات داغ در زمینه گرش گری تبدیل شدند.	گردش گری و تغییر اقلیم	-2000 2005
24	شناسایی کمبود ها در زمینه پیاده سازی دستور کار 21، ارائه بیانیه سیاسی، برنامه عملیاتی ژوهانسبورگ و ایجاد رویکرد ها ی مشارکتی	اجلاس سران در زمینه توسعه پایدار، ریو+10، ژوهانسبورگ	2002
21	UNEP-UNWTO مشارکت ها یی را برای توسعه پایدار از طریق توصیه خط مشی ها و ابزار ها ارائه کرد	UNEP-UNWTO	2005

23	تاکید بر مصرف پایدار،	رشد سبز و گردش گری ثابت وارد بحث های گردش گری پایدار شد	2010
24	دو موضوع به صورت زیر هستند 1- اقتصاد سبز در زمینه ریشه کن سازی فقر و 2- چارچوب سازمانی برای توسعه پایدار	کنفرانس سازمان ملل در زمینه توسعه پایدار	2012
25	پایان بخشی فقر، مبارزه با بی عدالتی	اجلاس توسعه پایدار سران سازمان ملل، اهداف توسعه پایدار / اهداف جهانی	2015

بررسی سایر طرح ها و ابتکارات اهمیت دارد. آیین نامه اخلاق جهانی UNWTO برای گردش گری توسط مجمع عمومی در 1999 تصویب شد. ده اصل راهنما موجب تسهیل بیشینه سازی اثرات مثبت و کمینه سازی اثرات منفی گردش گری بر محیط طبیعی و فرهنگی در دنیا شده است (26). ماده 4 و 5 CCET بر مزایای گردش گری برای کشور ها و جوامع میزبان تاکید میکند. دیگر سیستم جهانی در اگوست 2010 به دلیل تلفیق شورای گردش گری پایدار و شورای نظارت بر گردش گری پایدار در سپتامبر 2009 ظهور کرد. این سازمان چتری GSTC دارای پایگاه عضویت جهانی متنوع از جمله اژانس ها ی سازمان ملل، شرکت های مسافرتی، هتل، گردش گری و اپراتور های تور برای تقویت شیوه های توسعه پایدار است. معیار های آن قابل کاربرد به هتل ها، اپراتور های تور و مقاصد آن ها بوده و تحت چهار اساس زیر سازمان دهی شده اند

(1) اثبات مدیریت مقصد پایدار

(2) بیشینه سازی منافع اقتصادی برای جامعه میزبان و کمینه سازی تاثیرات منفی

(3) به حداکثر رساندن منافع برای جوامع، بازدید کنندگان و فرهنگ؛ به حداقل رساندن اثرات منفی

(4) به حداکثر رساندن به محیط زیست و به حداقل رساندن اثرات منفی.

GSTC بیان می دارد که معیار های مقصد و شاخص های عملکرد بر اساس معیار ها و رویکرد های قبلی توسعه یافته اند از جمله شاخص های سطح مقصد UNWTO، معیار های GSTC برای هتل ها و اپراتور های تور و سایر اصول و دستور العمل های پذیرفته شده، معیار ها و شاخص ها (27). (بخش 2، پاراگراف 4). اگرچه معیار ها و اصول GSTC در حل مسائل و اثرات فرهنگی واجتماعی علاوه بر مسائل اقتصادی و زیست محیطی

نظیر گزارش کمیسیون براتلند UNWCED شناخته شده هستند، منتقدان خاطر نشان کرده اند که بیشتر مجوزها و طرحهای ارایه شده مستلزم مشارکت داوطلبانه از طریق ارایه مشوقها می باشد و این که نیاز مبرمی به اجرا و نظارت قانونی وجود دارد (29). به گفته باتلر (4) و وال (30)، گردشگری پایدار به دنبال تبدیل شدن به گردشگری خودکفا است (بدون در نظر گرفتن هزینه ها و تعادل بین آنها)

3-2 سازمان های جامعه مدنی و پایداری آکادمیک

برخی از سازمان های غیر انتفاعی و جامعه مدنی و نیز اثرات آکادمیک به مرور زمان ظهور کرده اند و بر تلفیق پایداری محیطی و اجتماعی تاکید کرده اند. تعریف گزارش کمیسیون براتلند (16)، دستور کار 21، و UNWTO (20) و دستور کار 21 برای سفر و گردشگری بر حفاظت از محیط زیست در مراحل اولیه متمرکز است. بر عکس، این واقعیت که گردشگری بر کالاهای محیطیو فرهنگی و اجتماعی در بخش دولتی متمرکز شده است منجر به بروز چالش هایی از حیث بهزیستی اجتماعی شده است.

استثمار کارگران و بهره کشی جنسی و کاهش اثرات نامطلوب گردشگری جنسی در مکان های نظیر بانکوک، تایلند، از مسائل و دغدغه های ائتلاف گردشگری در دهه 1980 بوده است (31). رویکرد های جایگزین برای گردشگری نشان می دهند که گردشگری محلی، و سازگار با محیط زیست و کوچک مقیاس حمایت شده و هدف آن فقر زدایی و توانمند سازی در مناطق کم تر توسعه یافته جنوبی است (32-34). مفهوم گردشگری پاسخگو (RT) که در 1980 میلادی مطرح شد متناسب با روح جنبش گردشگری جایگزین 1970 می باشد (35). دستور کار RT به دنبال بهزیستی و رفاه محلی بوده و بر طبق گفته گود وین، اهمیت یکپارچگی فرهنگی، اخلاق، عدالت، همبستگی و احترام متقابل را در نظر می گیرد (6). اشکال گردشگری نوظهور شامل گردشگری نرم و آموزشی (کریپف 1982)، گردشگری تعاملی (فرل 1986)، گردشگری مناسب (ریشتر 1987)، گردشگری پاسخگو (ویلر 1991)، گردشگری ویژه (گردشگری منافع ویژه)، اکوتوریسم (بو، 1990) و... گردشگری فقر زدا که توسط میلر و توبتیک وارد (36) ارایه شده است هستند. گردشگری فقرزدا یک رویکرد تخصصی، کوچک مقیاس و مبتنی بر جامعه برای ریشه کن سازی فقر در افریقای جنوبی ایجاد شد و سپس به گامبیا، تانزانیا و مصر نیز توسعه یافت (37-40). اشکال جدید گردشگری نظیر گردشگری کشاورزی، گردشگری فرهنگی و گردشگری داوطلبانه هم در شمال و هم در جنوب ظهور کرده اند (29).

پس از حمایت جهانی از توسعه پایدار توسط گزارش کمیسیون براتلند، صندوق حیات وحش سازمان ملل، کمیسیون مسائل توریسم را تشکل داد که یک سازمان غیر انتفاعی در بریتانیا برای آماده سازی مقاله بحث در خصوص گردش گری پایدار در 1992 بود. گزارش مسائل گردش گری بر هر دو پایداری محلی و محیطی تاکید داشت و چهار اصول کلیدی گردش گری پایدار را در نظر گرفته است: استفاده پایدار از منابع، کاهش مصرف بیش از حد و تولید پسماند، حفظ تنوع و پشتیبانی از جوامع محلی. این خود شش فرایند را توصیه کرده است: تلفیق گردش گری در برنامه ریزی، مشارکت جوامع محلی، مشاوره با ذی نفعان و مردم، آموزش کارکنان، بازاریابی مسئولانه گردش گری و انجام تحقیق (6) (صص 14-15). راه اندازی مجله گردش گری پایدار (JOST) در 1993 میلادی منعکس کننده افزایش علاقه در جامعه اکادمیک به انجام تحقیقات و توسعه تئوری و عمل گردش گری پایدار می باشد. از سردبیران بنیان گذار این مجله می توان به بیل برامول و برنارد لین اشاره کرد که چهار اصل پایداری در اولین جلسه هیئت تحریریه JOST را شناسایی کرده و بر اهمیت بهزیستی و رفاه اجتماعی و شناسایی چهار ذی نفع کلیدی تاکید کرده است: صنعت توریسم، جوامع میزبان، دولت و گردشگران (44).

مقالات پژوهشی متعدد، نقد ها و ارزیابی ها پس از ظهور دستور کار گردش گری پایدار منتشر شدند. برخی از این مقالات بر توسعه پایدار و توسعه گردش گری پایدار تاکید کرده اند (45-47). فارل و توینگ - وارد (48) گردش گری پایدار را به عنوان یک سیستم پویا و پیچیده مطرح کرده اند که مستلزم مدیریت آگاهانه از جمله برنامه ریزی تاب اوری، ارزیابی ریسک، کاهش خطر و برنامه ریزی سازشی است. برنامه ریزی مشارکتی برای گردش گری پایدار و مشارکت چند ذی نفع از اصول کلیدی نظارت و مدیریت خوب است (49-50). کتاب ها یی نظیر راهنمای روتلیج گردشگری و پایداری (ویرایش توسط C. مایکل هال، استفان گسلینگ و دانیل اسکات [23] و کتابچه راهنمای بین المللی روتلیج توسعه پایدار (ویرایش شده توسط مایکل ردیفیت و دلیس اسپرینت) [51] اطلاعات مفیدی را ارائه کرده و زمینه ها ی جدید مطالعه نوظهور در زمینه توسعه و مدیریت گردش گری پایدار نظیر تغییر اقلیم و عدالت اقلیمی ارائه می کند.

3-3 گردش گری مبتنی بر جامعه: تکامل و روابط

ویور(52)(صفحه 206) خاطر نشان کرده است که گردش گری مبتنی بر جامعه در اوایل دهه 1980 به عنوان امر لازم گردش گری جایگزین دارد. به این ترتیب هدف این گردش گری در جوامع روستایی شامل رشد افراد، مشارکت ساکنین، توان مند سازی و افزایش ظرفیت است(41-42). کتاب پیتر مورفی در زمینه گردش گری مبتنی بر جامعه بر اساس تحقیقات او در زمینه گردش گری در 1980 در جوامع کوچک در بریتیش کلمبیا و یوکان نوشته شده است. او سیستم های گردش گری جامعه را مطرح کرده است که در آن جامعه شامل گروهی از افراد است که در یک فضای معین زندگی کرده و گردش گران با مردمان محلی و چشم انداز برای تجربه گردش گری تعامل دارند. ما از مفهوم جامعه در کتاب او در این مقاله استفاده می کنیم. جدول 2 نمونه ای از تعاریف و توصیفات CBT را نشان می دهد

جدول 2: گردش گری مبتنی بر جامعه: برخی تعاریف و توصیف ها

نویسنده/موسسه	CBT
54	CBT اهداف ST را با تاکید بر تعامل و توسعه اجتماعی ارایه می کند
55-56	CBT رویکردی است که با جامعه میزبان در برنامه ریزی و توسعه صنعت گردش گری تعامل دارد
57	CBT کوچک مقیاس بوده و تعاملات بین بازدید کننده و جامعه میزبان را در نظر می گیرد و سازگار با مناطق روستایی و منطقه ای است. CBT توسط جامعه و برای جامعه مدیریت می شود
58 (ص 10)	CBT یک نوع گردش گری پایدار است که موجب ارتقای راهبرد های فقر زدایی در شرایط جامعه می شود. هدف طرح های CBT در گیر کردن مردم محلی در اجرا و مدیریت پروژه های گردش گری به عنوان ابزار کاهش فقر و ارایه منابع درآمدی جایگزین برای اعضای جامعه است
43	CBT اشاره به گردش گری ای دارد که مستلزم مشارکت جامعه بوده و هدف آن ارایه مزایای برای جوامع محلی در توسعه جهان با بازدید گردش گران از این جوامع و یادگیری مربوطه فرهنگ و محیط محلی است
59 (637)	بنگاه ها و سازمان های مبتنی بر جامعه CBE را می توان به صورت طرح گردش گری مبتنی بر جامعه و اجتماعی و پایدار تعریف کرد که موجب بهبود حفاظت شده و در آن جامعه محلی در طول توسعه و مدیریت مشارکت داشته و ذی نفعان اصلی در توسعه جامعه هستند

علی رغم این که متفاوت و گسترده هستند، با این حال فضا های فرهنگی و سیاسی مشترک در CBT وجود دارند که زمینه مشترک آن ها را می توان با توجه به اهداف و مزایای CBT، نظیر توسعه جامعه، ظرفیت سازی،

کنترل محلی و توسعه شرکت های محلی، معیشت پایدار و کاهش فقر (55-58=60) در نظر گرفت. نگرانی ها و مراقبت های CBT به شدت محلی هستند و از این روی چشم انداز پایداری بلند مدت توسط موسسات جهانی توسعه یافته اند. این موارد شامل توسعه جامعه، بقای جامعه، مشارکت جامعه و مزایای محلی میباشد. واجیرکدان (61) ده معیار را برای موفقیت CBT در مطالعه جوامع روستایی در تایلند شناسایی کرده است: مشارکت اجتماعی، اشتراک سود، حفاظت از منابع گردشگری، مشارکت و حمایت داخلی و خارجی جامعه، مالکیت محلی، مدیریت و رهبری، ارتباطات و تعامل بین ذینفعان، کیفیت زندگی، مقیاس توسعه گردشگری و رضایت گردشگری. بر اساس یک مطالعه منطقه ای که شامل طیف وسیعی از مطالعات موردی در زمینه گردشگری روستایی، گردشگری جامعه و عملیات اکوتوریسم در کشورهای مختلف در آسیا پاسفیک است، هاتون (62) به این نتیجه رسیده است که اگرچه پیاده سازی و برآیند های گردشگری مبتنی بر جامعه متغیر است و موضوعات مشترک نظیر سود اقتصادی، رهبری، توانمندسازی و اشتغال در نظر گرفته شده اند (63-64). موضوعات اصلی، رفاه اقتصادی و اجتماعی هستند.

پایداری زیست محیطی و استفاده مسئولیت پذیرانه و مدیریت کالا های زیست محیطی عموماً جزو اولویت در نظر گرفته نمی شود مگر این که حفاظت به خطر بیفتد برای مثال در رابطه با مدیریت منابع طبیعی مبتنی بر جامعه و اکوتوریسم (65=66). فانل (33) در تحلیل محتوی 85 مقصد گردشگری محیطی هفت مولفه را پیدا کرد: طبیعت، حفاظت، مراجعه به فرهنگ، منافع برای مردم محلی، آموزش، پایداری و تأثیر گردشگری فقر زدا یک فرم مهمی از CBT است که بر فقر زدایی با تأکید ویژه بر افزایش مزایای خالص گردشگری برای فقرا تأکید میکند. اهداف آن شامل افزایش سطح درآمد و کیفیت زندگی گروه های فقیر و حاشیه نشین از طریق ایجاد ظرفیت و ایجاد معیشت های متنوع می باشد (55-58). اخیراً، گردشگری تجارت عادلانه مورد توجه CBT قرار گرفته است. استرامباک و استرومیر (67) یک برنامه نوع CBT را با تجارت منصفانه در افریقای جنوبی ارائه کرده است که در 2001 بنیان گذاری شد و یکی از نخستین استانداردهای خدمات نوآورانه می باشد که بر پایداری اجتماعی تأکید دارد. هدف FTSA، تسهیل صنعت گردشگری پایدار، عادلانه و مشارکتی در افریقای جنوبی است (67). کسب و کار گردشگری منصفانه به صورت کسب و کاری تعریف می شود که با اصول تسهیم عادلانه، دموکراسی، احترام، شفافیت، اطمینان پذیری و پایداری (67) سازگار است.

یک زمینه مهم حکومت مبتنی بر جامعه ارتباط نزدیکی با دست یابی به اولویت‌ها ی جامعه دارد. توانمند سازی و مشارکت ساکنین به صورت یک اصل اساسی بوده (69، 72 و 73) و اصل کلیدی CBT این است که توسعه و استفاده از منابع و کالای جامعه بایستی در مقیاس محلی کنترل شود و جامعه محور باشد. در طیف وسیعی از منابع مربوط به CBT، اگرچه مشارکت جامعه و ساکنین از اصول فراگیر هستند، کنترل ساکنین و مالکیت اجتماعی با چالش‌ها ی قابل توجهی مواجه بوده‌اند. با بررسی منابع مربوط به پروژه‌ها ی توسعه جامعه محور، منصوری و رایو (74) اطلاعات ارزشمندی در خصوص مسئله فرهنگی و سیاسی ارائه کرده است که توسعه جامعه محور را از توسعه مبتنی بر جامعه متمایز می‌کند.

توسعه مبتنی بر جامعه، یک اصطلاح چتر برای پروژه‌ها یی است که در بر گیرنده ذی نفعان در طراحی و مدیریت بوده و توسعه مبتنی بر جامعه بر پروژه‌ها ی توسعه مبتنی بر جامعه اشاره دارد که در آن جامعه کنترل مستقیمی بر تصمیمات کلیدی از جمله مدیریت صندوق‌ها ی سرمایه‌گذاری (74) دارد (صص 1-2).

شیونز (41-42) چهار بعد توانمند سازی جامعه را شناسایی کرده است: اقتصادی (درآمد و اشتغال)؛ روانشناسی (غرور و عزت نفس جامعه)؛ اجتماعی (انسجام جامعه و رفاه)؛ و سیاسی (تغییر تعادل بین قوی و ضعیف، بین او غالب و وابسته، برای عدالت سیاسی بیشتر). توانمند سازی ساکنین از طریق پرسش نامه‌ها ی گردش‌گری توسعه یافته است. پردوس و لانگ (75) پشتیبانی مشارکتی را برای این ابعاد اقتصادی، روانی، اجتماعی و توانمند سازی سیاسی ارائه کرده است. جدول 3 خلاصه‌ای از عوامل موفقیت بحرانی را برای CBT ارائه کرده است. این‌ها تحت چهار زمینه کلیدی توانبخشی جامعه قرار می‌گیرند که توسط شیونز (41-42) شناسایی شده است. حوزه متنوع CBT در بر گیرنده کشورها ی پیشرفته و کشورها ی در حال توسعه می‌باشد (43-59، 61، 64 و 70). برخی محققان معیارها یی را ارائه کرده‌اند که خاص CSF نیست بلکه از حیث پایداری، گردش‌گری و رفاه جامعه تعریف می‌شوند. این‌ها شامل حفاظت محیطی و مدیریت محیط زیست (حفاظت منابع طبیعی مبتنی بر جامعه)، توسعه زیر ساخت و کنترل مستقیم بر توزیع مزایای CBT هستند (74).

جدول 3: برخی از عوامل موفقیت بحرانی مبتنی بر جامعه که تحت ابعاد توانبخشی جامعه توسط شیونز 1992 سازمان دهی شده است.

ابعاد توانمند سازی جامعه	ابعاد عوامل موفقیت بحرانی (CSF)	منابع / محققان کلیدی
توانمند سازی اقتصادی	<p>1. درآمد و اشتغال</p> <p>1.1 مزایای اقتصادی</p> <p>1.2 مالکیت محلی کسب و کار، کوچک و شرکت های متوسط کسب و کار (SME)</p> <p>1.3 ارائه خدمات مالی / وجوه به SME ها</p> <p>1.4 مدیریت منابع مالی خارجی / داخلی</p> <p>1.5 چشم انداز، اهداف، راهبردها، بازاریابی / شبکه سازی (برنامه ریزی یکپارچه)</p> <p>1.6 مزایای اقتصادی</p> <p>1.7 ظرفیت سازی، آموزش و توسعه کارآفرینی / مهارت</p> <p>1.8 توزیع برابر زمین در میان ساکنان / برقراری عدالت</p> <p>1.9 دارایی های جامعه</p>	[41-43,59-61,64,70,71,76-78]
توانمند سازی روانی	<p>2. افتخار جامعه و عزت نفس</p> <p>2.1 مشارکت، تعاون، همکاری</p> <p>2.2 فعالیت های آموزشی (برای شناسایی نیازهای خود)، داشتن دانش / اطلاعات</p> <p>2.3 رضایت گردشگر / ساکنین</p> <p>2.4 حفاظت از هویت محلی</p>	[41,42,50,60,61,66,75,76,78,79]
توانمند سازی اجتماعی	<p>3. انسجام جامعه</p> <p>3.1 مشارکت، تعاون، همکاری</p> <p>3.2 انسجام جامعه، شبکه بندی، حس تعلق جامعه</p> <p>3.3 تعامل در میان ذی نفعان</p> <p>3.4 کیفیت زندگی</p> <p>3.5 احترام به فرهنگ و سنت محلی</p> <p>3.6 حفاظت از منابع گردشگری</p> <p>3.7 نقش مهم زنان در توسعه</p>	[41-43,56,59-61,63,69,72,73,75-78,80]
توانمند سازی	4. تغییر تعادل قدرت	[41,42,59-]

61,63,64,75,80]	4.1 مشارکت، تعاون، همکاری 4.2 پشتیبانی از دولت محلی / ملی 4.3 رهبران پرشور	سیاسی
-----------------	--	-------

لازم به ذکر است که CSF ها ی نشان داده شده در جدول 3 کاملاً جامع نیستند بلکه معرف CSF ها یی هستند که در منابع مربوط به مدیریت و توسعه گردش گری استناد شده اند. سایر معیار ها شامل حفاظت از محیط زیست، توسعه زیر ساخت، توزیع عادلانه مزایا و پشتیبانی از توسعه گردش گری روستایی به عنوان قطب رشد(70) است.

3-4 مقایسه CBT با ST: تشابهات، تفاوت ها و اطلاعات جدید

نقش جوامع محلی ، اگرچه مبهم است، و یا کم تر در توسعه پایدار و یا توسعه گردش گری تاکید شده است، در رویکرد ها ی بعدی نظیر دستور کار محلی 21 و در اسناد UNWTO (شکل 1-21) مطرح شده است. همان طور که جدول 2 نشان می دهد، ارتباط مستقیمی بین ST و CBT وجود دارد. برخی استدلال کرده اند که اصول توسعه پایدار قابل کاربرد به همه نوع گردش گری می باشند خواه گردش گری جمعی و خواه گردش گری جایگزین و خواه گردش گری مبتنی بر جامعه(21-46). باین حال، مقایسه دقیق بین این دو منجر به ظهور ملاحظات مهمی برای توسعه و مدیریت گردش گری شده است که از مسائل مفهومی و تئوری تا مسائل مقیاس و اندازه و مشارکت بخش ها ی خصوصی و دولتی و نقش ساکنین در رفاه اجتماعی متغیر هستند.

مرور منابع نشان دهنده افزایش ذی نفعان و نیز افزایش علاقه به توسعه پایدار و CBT و تعاریف، معیار ها و اصول مربوط به پایداری است. این مسئله موجب شده است تا برنامه ریزی، پیاده سازی، مدیریت و پایش در سیستم گردش گری مشکل تر شود(48). چالش ها ی مفهومی و تعریفی زیادی وجود دارد. گارسی و دادس(5) خاطر نشان کرده است که بیش از 200 تعریف در زمینه گردش گری پایدار وجود دارند. ویور(7) گردش گری جمعی پایدار را برای رفع تقاضای گردش گران و رشد اقتصادی با استفاده از سه میر ارایه کرده است: (1) ارگانیک (خود به خود، بازار محور)؛ (2) القا شده (ترکیبی از رشد بازار محور و کنترل شده)؛ و (3) افزایشی (کنترل شده) (81 [CF]). به علاوه همانند منابع توسعه پایدار، تعاریف و رویکرد ها ی مختلفی در منابع CBT وجود دارند و نیز اجماع کمی در خصوص اصول کلیدی پایداری وجود دارد. اگرچه طرح ها ی مجوز دهی زیادی

در زمینه گردش گری، اکو توریسم و گردش گری روستایی ارایه شده است. با این حال اثر بخشی آن ها با توجه به ماهیت داوطلبانه این برنامه ها، نبود نظارت دقیق و نیز فعالیت سازمان ها، کار و سرمایه کم رنگ تر شده است (82). کنترل ساکنان محلی کاملاً بیهوده بوده است (83).

مقیاس و حوزه گردش گری و ذی نفعان مختلف که موجب بهبود توسعه پایدار و CBT می شوند، باعث شد است تا مدیریت پایداری محیطی، اجتماعی و فرهنگی سخت تر شود. حاکمیت و نظارت خوب در همه سطوح محلی، جهانی سخت است و تغییرات شدید اقلیمی موجب تشدید چالش ها شده است (84). بر اساس موسسات دولتی- خصوصی بین المللی (نظیر اجلاس سران سازمان ملل متحد، UNWTO، UNEP، WTTC و محققان مختلف گردشگری به ویژه در اروپای غربی، آمریکای شمالی، استرالیا و نیوزیلند)، توسعه پایدار دارای مقیاس بزرگ تری از مقیاس محلی است. گفتمان به صورت یوروسنتریک مورد نقد شده است و بر منافع کسب و کار تاکید دارد (6-8). بر عکس، CBT ریشه در مقیاس محلی دارد و بر توسعه عمومی از طریق مشارکت، عدالت و توانمند سازی تاکید داشته و بر شرکت های محلی توسعه یافته از طریق کارافرینی و دانش محلی تاکید دارد (43). در کشور های در حال توسعه، به خصوص مناطق جنوب افریقا، آسیا، امریکای جنوبی، منشا CBT به توسعه جوامع روستایی، افزایش ظرفیت اقتصادی، عدالت اجتماعی، فقر زدایی و حفاظت مبتنی بر جامعه تاکید دارد در حالی که ملاحظات اقتصادی منجر به ظهور CBT در شمال شده اند (6-8-29-85). مشابه با توسعه پایدار، گردش گری مبتنی بر جامعه با حفاظت، سازمان های بین المللی و غیر دولتی نظیر بانک جهانی و تاسیسات محیطی جهان ارتقا یافته است (86). با این حال هدف آن بیشینه سازی سود برای ذی نفعان اجتماعی به جای سرمایه گذاران غلیب است که هنوز در عملیات توسعه پایدار شرکت می کنند نظیر سرمایه گذاری در زمینه هواپیما، تفرجگاه ها و هتل های زنجیره ای. رویکرد های گردش گری مبتنی بر جامعه شامل بنگاه های کوچک میباشند. در این زمینه، گردش گری مبتنی بر جامعه با گردش گری پاسخگو برای دست یابی به رویکردی که برای جامعه، محیط زیست طبیعی و کسب و کار و خود مزیت دارد، هم پوشانی دارد (87). از این روی گردش گری مبتنی بر جامعه با عدالت اجتماعی و توزیعی، روابط اخلاقی و عدالت همراه است و ریشه در اجتماع و محله دارد. به این ترتیب گردش گری مبتنی بر جامعه و توسعه پایدار منعکس کننده رویکرد های با هم پوشانی مشترک است.

با این حال همان طور که در زیر بحث شده است، حاکمیت و نظارت خوب یک چالش مهم در سطح محلی گردش گری مبتنی بر جامعه و نیز در سطح بزرگ تر گفتمان ها ی توسعه پایدار است. اقتصاد سیاسی گردش گری در کشور ها ی در حال توسعه تحت تاثیر ذی نفعان خارجی قوی، سرمایه داری بازاری و منافع نئو لیبرال است (88). جدول 4 برخی از مسائل و چالش ها ی پیش روی این دو گفتمان پایداری را نشان میدهد.

جدول 4: گردش گری پایدار و گردش گری مبتنی بر جامعه: تفاوت و تشابهات

گردش گری پایدار	گردش گری مبتنی بر جامعه
مسائل سطح کلان، منطقی تا جهانی در پایداری محیطی بلند مدت و توسعه با سازمان ها ی جهانی نظیر سازمان ملل با UNWTO، UNEP، شورای جهانی سفر و گردشگری (WTTC) نقش مهم و فعالی در گردش گری ایفا می کنند. سایر سازمان ها ی غیر انتفاعی به مرور زمان توسعه یافته اند (27-84)	تاثیر بخش دولتی و غیر انتفاعی در سطح محلی، سازمان ها ی غیر دولتی، دولت محلی / ملی، متخصصین کوچک / جامعه، سازمان ها ی کمک کننده و محققان گردشگری
گفتمان ها ی یورو سنتریک و علائق صنعتی منجر به برنامه ریزی و سیاست گذاری در خصوص حفاظت و بهره برداری از منابع شده اند. اثر بخشی پیاده سازی گردش گری پایدار ضعیف بوده است (6-8-85-29 و 88)	اقتصاد روستایی، معیشتی و ملاحظات محلی منجر به ظهور CBT در مناطق در حال توسعه نظیر آسیا، آفریقا، امریکای لاتینو در اروپا و امریکا شده است. اشکال مختلف بر اساس نگرانی ها و اهداف برای مثال گردش گری فقر زدا، اکوتوریسم، معیشت پایدار و حفاظت مبتنی بر جامعه است (43-59-66)
بازیگران صنعت مربوط به سرمایه دارای بازار و گردش گری در مقیاس بزرگ تر نظیر هواپیما ها، هتل ها، اپراتور ها ی تور می باشند. منتقدان بر این باورند که مسئله اصلی گردش گری پایدار است.	صنعت در مقیاس کوچک بر نهاد ها ی محلی و توسعه اقتصادی محلی رفاه اجتماعی، بقای فرهنگی، کاهش فقر، ایجاد ظرفیت [41,42]؛ اولویت ها ی اقتصادی و اجتماعی مبتنی بر جامعه و مبتنی بر جامعه، توسعه مردمی، مشارکت ساکنین، حقوق صلح آمیز، توانمند سازی، کارآفرینی محلی و سرمایه گذاری در مقیاس کوچک [43,59] تاکید دارد.
ترویج تعاریف، اصول، معیارها ی آرایه شده توسط آکادمیک و دیگر طرفداران ST؛ شکاف ها ی ارتباطی بین تحقیقات ST در دانشگاه ها و صنعت [85,89,90] ST	تعاریف CBT بسته به منبع و منافع متغیر است. هم افزایی بین CBT و PPT و اکوتوریسم بحث شده است.

شاخص های کیفی علاوه بر شاخص های کمی برای پایش و ارزیابی پایداری اجتماعی، عدالت اجتماعی و زیست محیطی، بهبود رفاه گروه های حاشیه نشین، محروم، نژادپرستی، انسجام جنسیتی، مشارکت دموکراتیک و کنترل محلی، انسجام اجتماعی و درج دانش محلی [91,92].	نقد متخصصان این است که گواهینامه ST داوطلبانه بوده و نظارت کمی بر صنعت از طرف دولت وجود دارد (29). پایش و ارزیابی استفاده از گردش گری پایدار از شاخص های کمی، و رویکرد های اثبات گرایانه استفاده می کند. (1)
--	---

3-5 نگاهی دقیق تر به برخی از ابعاد کلیدی پایداری

ارزیابی و تحلیل فوق نشان دهنده لزوم یکپارچه سازی و تلفیق ST و CBT می باشد چرا که علی رغم تفاوت ها ی مقیاس و اولویت ها، تشابهات زیادی وجود دارد. حتی اولویت ها ممکن است زیاد متفاوت نباشند. گفتمان ها ی سطح خرد گردش گری مبتنی بر جامعه به عملیاتی سازی برخی از چشم انداز ها و اهداف پایداری سطح کلان کمک می کند. جمال، کامارگو و ویلسون (1) نشان دهنده این نیاز است. با این حال نقش مهم حاکمیت و نظارت در سطح جامعه از اهمیت زیادی برای گردش گری مبتنی بر جامعه برخوردار است. ارتباط این با گردش گری پایدار چیست؟ به این ترتیب بررسی دقیق منابع به شناسایی تعداد مسائل حل نشده کمک می کند. جدول 5 نشان دهنده مقایسه ابعاد کلیدی شناسایی شده در گردش گری پایدار است. ردیف آخر جدول 5 نشان دهنده برخی مفاهیم مربوط به حاکمیت و نظارت است که در منابع گردش گری بحث شده اند.

جدول 5: برخی از ابعاد گردش گری پایدار و ایتهم ها یی که نیازمند ملاحظه بیشتر هستند

ابعاد پایداری	توصیف	سازمان/کجقق
سه بعد اصلی	پایداری اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی	21
سه زمینه سیاسی	اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی	93
ابعاد سه گانه	اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی	94
ابعاد سه گانه	فیزیکی/محیطی، اجتماعی اقتصادی، فرهنگی	95
چهار بعد	(1) مدیریت مقصد پایدار (2) به حداکثر رساندن مزایای	28-27

	اقتصادی به میزبان جامعه و به حداقل رساندن اثرات منفی (3) به حداکثر رساندن منافع به جوامع، بازدید کنندگان و فرهنگ؛ به حداقل رساندن اثرات منفی (4) به حداکثر رساندن مزایای به محیط زیست و به حداقل رساندن اثرات منفی.	
97-96	محیط زیست، اقتصادی، اجتماعی فرهنگی و نهادی / مدیریت	چهار بعد
99-98	اجتماعی، اقتصادی، محیط زیست، حکومتی / سیاسی	چهار زمینه/ بعد
100	یکپارچگی زیست محیطی، رونق اقتصادی، عدالت اجتماعی، زنجیره ارزش گردشگری	چهار بعد
101	اجتماعی، سیاسی / اداری، محیط فیزیکی، محیط محلی	چهار بعد
[1,3,10,82,83,92,98,102-109]	مسائل مربوط به حکومتداری، مانند پاسخگویی، شفافیت، حکومت مشارکتی (مشارکت مستقیم، توانمند سازی برای ایجاد صدا در تصمیم گیری، برنامه ریزی و توسعه گردشگری) اصول اخلاقی مربوط به عدالت و عدالت.	مسائل حل نشده

همان طور که مرور منابع قبلی نشان می دهد، منابع و مطالعات با توجه به شناسایی پایداری محیطی، اقتصادی، اجتماعی به عنوان ابعاد اصلی گردشگری پایدار با هم همخوانی دارند (21، 93-95). اگرچه ابعاد

کلیدی یکسان هستند، ولی برخی از جزییات خاص توسط برخی نهاد ها افزوده شده اند. برای مثال GSTC(27) یکبعد جدیدی از مدیریت توسعه پایدار را افزوده است که در UNEP و UNWTO(21) و در کارها ی محققان دیگر(93-95) وجود ندارند. به علاوه، همه ابعاد پایداری به طور یکسان مورد تاکید قرار نگرفته اند. برخی از ابعاد توسط برخی اشاره شده و توسط برخی حذف شده اند. مرور منابع ما نشان می دهد که برخی از پارامترها ی مهم در تحقیقات توریسم به خوبی در نظر گرفته نشده اند. برای مثال حاکمیت یا تمهیدات سازمانی توسط برامول (98)، رابرت(تربیب (96)، و پاکاکا، کارتل و سیمایی(97) با استناد خاص به گردش گری پایدار ذکر شده است. گارسیا ملون، گونزو ناورو اکون دایترا(101) دولت را یک بعد مدیریتی و سیاسی می دانند. عدالت در UNEP و UNWTO(21) توسط شارپلی(47)، پامرینگ، نوبل و جانسون(100) و در FTTSA(68) مطرح شده است ولی تحقیقات کمی در زمینه بی عدالتی، توزیع ناعادلانه خدمات، درآمد و مسائل مربوط به عدالت توزیعی و ریه ای وجود دارد. جمال، کامراگو و ویلسون(1) خاطر نشان کرده اند که نیاز مبرمی به چارچوبی است که بر عدالت و اخلاق به عنوان مسیری برای توسعه گردش گری پایدار متمرکز است. جمال و کامراجو(109) به بررسی عدالت مقصد پرداخته اند که بر لزوم حل مسائل عدالت و انصاف تاکید دارد. اگرچه آن ها به تئوری عدالت راولز استناد کرده اند با این حال خاطر نشان شده است که تحقیقات بیشتری برای توجیه اصول راهنما لازم است. عدالت بین دولتی میان ملت ها ی شمال و جنوب یکی از اهداف گزارش براتلند(16) است. متاسفانه، مزایای گروه ها ی محروم از طریق عدالت مقصد در بسیاری از مطالعات نادیده گرفته شده است به جز برخی اسناد نظیر راهنمایی برای مسئولان محلی در زمینه توسعه گردشگری پایدار(110)(43)، FTTSA(68) و مطالعات لی و جمال(108) که بر لزوم عدالت رویه ای و توزیعی تاکید کرده اند. توافق نامه موهونک(111) مسائل اخلاقی در عملیات کسب و کار را ذکر کرده است ولی پیشرفت در تحقیقات تجربی و نظری کند بوده است.

در رابطه با توسعه گردش گری پایدار، بسیاری از محققان با بررسی روابط میان ابعاد عمومی نظیر روابط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و محیطی (22-93-95) موافق بوده و معیارها یی را برای این سه بعد ارائه کرده اند. با این حال برخی از محققان نظر(27، 28، 96، 101-112)، به این نتیجه رسیده اند که ابعاد سازمانی، سیاسی، و مکانیسم ها ی دولتی برای موفقیت ST/CBT اهمیت دارند. سیو می، ابدین، نیر و شوپب معیارها ی چارچوب سازمانی را تحت ابعاد اجتماعی فرهنگی ارائه کرده اند(95). محققان بر اهمیت مکانیسم ها ی

سازمانی رسمی و غیررسمی، به صورت شبکه ای یا سلسله مراتبی، در راستای دست یابی به توسعه پایدار تاکید کرده اند. برای مثال، در کنفرانس برنامه گردش گری پایدار (محیط زیست، اقتصاد، اجرای، تجربه، تعامل، تحقیق و آموزش و پرورش) در کاتیباگک سینها و ون (113)، نقش مهم حاکمیت نشان داده شده است: اجرا و تعامل. ایس و شریدین (114) بر نقش فعال دولت در ایجاد ارتباطی بین چالش های نظری و عملی تاکید کرده اند که بین ذی نفعان خارجی نظیر محققان، سازمان های مردم نهاد و ذی نفعان محلی (سازمان های مردم نهاد و جوامع) به خصوص در کشور های کم تر توسعه یافته تاکید دارد. کاتیپارام و کاکتارکیل (87) با استناد به مطالعه موردی کومارگام استدلال کرده اند که علاوه بر این نام ها ی اخلاقی ارایه شده توسط صنعت گردش گری، برخی از فشار ها و نیرو ها ی اجرایی از طرف دولت برای ایجاد عدالت و رفاه جامعه برای گردش گری پایدار و مسئولانه لازم است. مطالعه وایت (115) در البرتای کانادا نشان داد که نقش فعال دولت در ایجاد تعادل بین اهداف توسعه گردش گری و هماهنگ سازی محیط زیست، اقتصاد و جامعه مهم تر از اهداف اقتصاد محور است. بررسی معیار های پایداری توسط اتنبرگر، شولر، نتلز و هارینگتون (116) در الان نشان داد که پشتیبانی دولت برای بهبود پایداری موجب افزایش جذابیت های گردش گری می شود. این مطالعات نشان دهنده این ایده است که هر گونه چارچوب، معیار یا مدل توسعه ST/CBT بدون در نظر گرفتن حاکمیت ناقص بوده و نقش آن به عنوان تسهیل کننده و کنترل کننده توسعه گردش گری و مدیریت از طریق مشارکت فعال با بخش خصوصی و غیر انتفاعی لازم است.

علاوه بر موارد فوق، مرور منابع نشان داد که گردش گری پایدار فاقد یک تعریف یکنواخت بوده و به دیدگاه های مختلف در تعریف مفاهیم، ابعاد و رویکرد ها استناد می کند. هم چنین فرایندها ی توسعه معیار و شاخص ST و CBT مبهم بوده اند. معیار ها و شاخص های گردش گری پایداری ارایه شده اند که متناقض می باشند. ما در زیر یک چارچوب مقدماتی از گردش گری مبتنی بر جامعه پایدار برای تلفیق مسیر های برای ایجاد ارتباط بین مقیاس محلی و جهانی ارایه می کنیم و گردش گری پایدار را در مقیاس محلی توصیف می کنیم.

4- بحث

4-1 به سوی یک رویکرد یکپارچه گردش گری پایدار و گردش گری مبتنی بر جامعه

مرور منابع انجام شده نشان می دهد که اگرچه برخی از اهداف گردش گری پایدار و گردش گری مبتنی بر جامعه مشابه است، تفاوت های معنی داری در این خصوص وجود دارد. مسائل مربوط به پایداری بلند مدت کره زمین در کنار بهزیستی و رفاه اجتماعی و جامعه محلی نیازمند بررسی شرایط سیاسی، جغرافیایی و فرهنگی متنوع با دانش های متنوع (خصوصی و دولتی، غیر انتفاعی، گردش گران، جامعه و دانشگاه) است. هم چنین طیف وسیعی از تعاریف، اصول و عوامل موفقیت وجود دارند با اینحال مطالعه و اجرای گردشگری پایدار و CBT دو پدیده متفاوت پایداری بلند مدت و بهزیستی و رفاه جامعه محلی را نشان میدهد. براساس بخش قبلی، این بخش به بررسی اهمیت مرور منابع می پردازد.

4-1-1- جهانی و عمومی در برابر محلی و خاص

بر اساس محرک های اولیه توسعه پایدار (16)، سطح بالای انتزاعی و چشم انداز جهانی منجر به ظهور و توسعه گردش گری پایدار باهدف دستیابی به اولویت های پایداری منابع و کره زمین همراه با اهداف دیگر شده است. این دستور العمل توسط سازمان های جهانی و سایر سازمان های غیر انتفاعی و داوطلبانه نظیر سازمان های غیر دولتی، سازمان توسعه هلند (SNV) و نگرانی های گردشگری. سازمان های جهانی شامل UNWTO، WTTC، UNEP و GSTC همراه با دیگر اشکال نهادی (مانند دولت های ملی و منطقه ای، برنامه های صدور گواهینامه جهانی، مانند گرین گلوب، سازمان های حمایتی جهانی، مانند سازمان مسافرتی پایدار) هستند. اگرچه UNWTO به دنبال حاکمیت جهانی از طریق مکانیسم های نظیر قانون حقوق گردشگری، این نامه اخلاق و و طرح های مختلف است، هیچ یک از آنها عملکرد یکسانی در سیستم خود نظارتی تلاش های داوطلبانه در عملیات مربوط به گردش گری پایدار ندارند.

با این حال، چالش های توسعه گردش گری پایدار به این جا ختم نمی شوند. طیف وسیعی از گفتمان های حقوقی در اسناد UNWTO نظیر این نامه اخلاقی مطرح شده اند. نقش آن در ماده 3 در این نامه اخلاقی بررسی شده است که به صورت توسعه و ارتقای گردش گری برای توسعه اقتصادی، صلح، احترام جهانی و رعایت حقوق بشر و آزادی های اساسی است. به گفته اسمیت و دافی (104)، گفتمان های حقوقی جهانی مربوط به موسسات و سازمانها ی غالبی نظیر سازمان ملل (بیانیه حقوق بشر جهانی) و UNWTO می باشند. تعاریف مختلف گردش گری پایدار، CBT و انتشار اهداف، اصول و معیارها برای بازارهای سرمایه موفق، گفتمان های

مربوط به توسعه نیز در استفاده ابزاری و ارزش مادی موفقیت و مزایا مطرح شده است (جدول 2-4). گفتمان‌ها مبتنی بر حقوق این اهداف را دنبال می‌کنند همان‌طور که جان راولز (117) بر عدالت توزیعی در دموکراسی‌های لیبرال غربی تأکید دارد/

بر عکس، علایق کشورها در حال توسعه بیشتر بر مسائل اجتماعی و سیاسی خاص نظیر خودمختاری، خودمختاری از استعمار و دیگر رژیم‌های سیاسی ستمگری، ظرفیت‌سازی و توسعه اجتماعی و اقتصادی است. این علایق ارزش‌های سیاسی، جغرافیایی، فرهنگی متنوع، اخلاق جهانی‌گرایی را زیر سوال برده و تلاش می‌کنند تا حاکمیت و عدالت را در همه سطوح و مقیاس از سطح جهانی به محلی توزیع کند. بین سطح محلی و جهانی، مجموعه‌ای از ذی‌نفعان جمله ملی، ایالتی، دولت‌های منطقه‌ای و دیگر بخش‌های عمومی / خصوصی و سازمان‌های غیرانتفاعی، از جمله سطوح متعدد سازمان‌های مدیریت مقصد (DMOs) با هر کشوری (DMOs ملی و منطقه‌ای، کنوانسیون‌های محلی و بازدیدکنندگان، و غیره) وجود دارد. منتقدان فمینیستی و سایر دیدگاه‌ها نشان می‌دهند که تفاوت با گفتمان‌های حقوقی کاهش می‌یابد. اژانس‌ها و کنترل جامعه بایستی در سطح بین‌المللی بررسی شود با این حال در سطح محلی، تشخیص، عدالت و برابری برای گروه‌های مختلف در نظر گرفته شده است.

4-1-2 برآورد پایین از عدالت و برابری

علی‌رغم تأکید بر عدالت بین‌نسلی و درون‌نسلی در گزارش جهانی کمیسیون براتلند در توسعه پایدار [16]، مسائل مربوط به عدالت (به عنوان مثال، عدالت توزیعی و عدالت رویه‌ای، حقوق جمعیت‌های محروم و متنوع، گروه‌های قومی اقلیت در مقصد گردشگری) توجه اندکی را در مطالعات گردشگری به خود جلب کرده‌اند (1) (صفحه 4605) با این حال برخی پیشرفت‌ها در این زمینه انجام شده‌اند (42، 102، 104-109، 118-121). هیگینز-دسبوس (106) گردشگری مبتنی بر عدالت را به عنوان یک فرم حقیقی از گردشگری جایگزین مطرح کرده است که (106) (345). گردشگری عدالت به صورت اخلاقی و عادلانه در نظر گرفته شده و متشکل از ویژگی‌هایی است که 1- موجب افزایش همبستگی بین توریست‌ها و مناطق گردشگری شده 2- موجب افزایش دانش متقابل و رابطه بر اساس عدالت، تسهیم و احترام می‌شود 3- از خودکفایی پشتیبانی می‌کند 4- مزایای اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی را بیشینه‌سازی می‌کند (42). برای بحث در خصوص عدالت ما

به این محققان استناد می‌کنیم (جدول 6)، با این حال توجه ویژه‌ای به این حوزه دانشی معطوف شده است. جای تعجب نیست که مک‌بت (105) پایداری و اخلاق را به صورت پنجمین و ششمین بستر برای مطالعات گردش‌گری مطرح کرده است (حمایتی، احتیاطی، سازشی و پلتفرم مبتنی بردانش)

جدول 6: یک چارچوب یکپارچه گردش‌گری مبتنی بر جامعه پایدار (SCBT): ابعاد و مثال‌های مربوط به

معیاری

ابعاد	مثال‌هایی از معیارهای SCBT برگرفته از مرور منابع	نویسندگان/منابع
اقتصادی	مزایای اقتصادی: پوشش مزایای اقتصادی، پایداری عملیات گردشگری و خدمات: نظارت اقتصادی؛ اقتصادی حیاتی؛ عملکرد کسب و کار / سودآوری؛ محلی توسعه اقتصادی؛ رفاه اقتصادی؛ محلی درآمد دولت؛ توسعه روستایی؛ ملی توسعه اقتصادی؛ ارزش اموال؛ اقتصادی محلی تنوع افزایش مصرف محصولات محلی؛ حمایت از کارآفرینان محلی و تجارت منصفانه؛ سرمایه‌گذاری؛ استخدام؛ کیفیت اشتغال؛ انگیزه کسب و کار؛ تولید درآمد؛ عملکرد کسب و کار؛ درآمد توزیع / نشت سرمایه و پیوند؛ درآمد و کل حراجی؛ توانمندسازی؛ سازمانی محلی و مالکیت؛ چارچوب معیشت پایدار (SLF)؛ کنترل محلی	[27,43,58,66–68,86,96,122–129]
	شغل‌های محلی و مشارکت: فرصت‌های حرفه‌ای / اشتغال محلی؛ مشارکت عمومی؛ نظر جامعه محلی؛ دسترسی محلی؛ آگاهی و آموزش گردشگری؛ حمایت از جامعه؛ کار / شرکت و شرایط کاری	[27,43,96,123,127]
	مکانیسم سازمانی برای اطمینان از مزایای اقتصادی: دستمزد عادلانه؛ عملیات خارجی داخلی و خارجی؛ توزیع درآمد؛ تشکیل سرمایه در جامعه / سرمایه‌گذاری؛ طبیعت (بازدید کنندگان) تقاضا؛ کار / شرکت و شرایط کاری؛ اعتبارات کوچک؛ جلوگیری از بهره‌برداری؛ نشت ارزش خارجی و ارتباطات داخلی؛ تقاضا و عرضه خدمات محلی؛ ظرفیت پذیرش؛ ارزیابی دستمزد؛ شاخص اشتغال گردشگری؛ الگوهای هزینه توریستی؛ شاخص درآمد ارزی؛ ادغام گردشگری با فعالیت‌های دیگر	[27,43,58,66–68,93,96,122,123,125–129]

43-27	مدیریت گردشگر: تغییرات فصلی، طول، هزینه بازدید کننده	
[27,68,96,122-126]	حفاظت از محیط زیست طبیعی: حفاظت از دارایی ها ی با ارزش طبیعی؛ مدیریت منابع طبیعی کم (دسترسی و حفظ آب، کیفیت آب آشامیدنی)؛ حفاظت از محیط ها ی حساس؛ حفاظت از حیات وحش	
[27,58,68,96,122-124,126]	کاهش پسماند ها/ انتشار الاینده ها: محدود کردن اثرات فعالیت ها ی گردشگری (تصفیه فاضلاب، مدیریت زباله ها ی جامد، انتشار گازها ی گلخانه ای، حفظ انرژی، فاضلاب، کاهش ضایعات جامد، آلودگی نور و صدا؛ بازیافت و استفاده مجدد مدیریت اثرات آلودگی؛ آلودگی بصری (سازگاری با زبان محلی)؛ احترام به محیط زیست؛ سرعت تخریب اکوسیستم	
[27,96,123,124,126]	برنامه ریزی نوآورانه و سازشی برای برنامه ها ی سازگار با محیط زیست: طراحی سبز، باغ ها ی پرماکالچر؛ انرژی جایگزین؛ زندگی گیاهی؛ منطقه حفاظت؛ پرورش روابط محیط زیست انسانی؛ حمل و نقل کم اثر؛ زیست بوم؛ اتمسفر؛ انرژی؛ انعطاف پذیری و ریسک؛ آگاهی و مدیریت زیست محیطی؛ بهره وری انرژی	زیست محیطی / اکولوژیکی
[27,96,123-126]	ارزیابی و پایش: خطرات زیست محیطی؛ ارزیابی اثرات زیست محیطی از فعالیت ها ی گردشگری؛ سلامت جمعیت انسانی (ساکنان / بازدید کنندگان)؛ هوا؛ زمین شناسی و خاک؛ ساحلی و منابع دریایی؛ آگاهی زیست محیطی؛ تنوع زیستی و بهداشت محیطی؛ سرمایه طبیعی؛ از دست دادن منابع تجدید پذیر / غیر قابل تجدید	
[27,43,58,93,96,122-125,127]	رفاه و رضایت جامعه: رفاه جامعه (رضایت محلی با گردشگری؛ اثرات گردشگری در جوامع)؛ نگهداری دارایی ها ی فرهنگی؛ حفاظت جاذبه؛ جنایت و آزار و اذیت ارتقای فرهنگی؛ الگوها ی مالکیت؛	

	دیدگاه ساکنان (رضایت)؛ واکنش میزبان به گردشگران؛ فرهنگ / سنت محلی؛ توسعه جامعه؛ انسجام اجتماعی؛ گردشگری جنسی؛ منبع اجتماعی؛ توزیع منابع / قدرت؛ بهداشت و ایمنی جامعه؛ کیفیت زندگی به طور کلی؛ ساختمان / معماری؛ فرهنگ اجتماعی و فرهنگی؛ کیفیت تفریحی؛ تضاد منافع	
[27,43,58,93,96,122-125,127]	مشارکت جامعه و توانمند سازی: مشارکت جامعه / ساکنین و مشارکت در گردشگری؛ دارایی ها ی اجتماعی / مهارت / مشارکت؛ منحصر به فرد؛ توانمندسازی جامعه؛ فرهنگی تحصیلات؛ آموزش و پرورش؛ تغییرات عادلانه در شیوه زندگی محلی؛ تفسیر سایت مالکیت معنوی؛ تمایز (بازدید از سایت ها ی میراث)؛ دسترسی؛ دسترسی ساکنین به کالاها و مزایای گردشگری	اجتماعی- فرهنگی
[27,122-124,128]	رضایت گردشگر: رضایتمندی گردشگری؛ مدیریت بازدید کننده؛ رفتار بازدید کننده؛ دسترسی و راحتی	

4-1-3 پل بین مقیاس جهانی ومحلی:به سوی یک چارچوب مقدماتی

مسائل و موانع شناسایی شده در بالا اشاره به نیاز مبرم به یک چارچوب قوی تری دارند که بتواند به هر دوی ST و cbt از یک رویکرد یکپارچه رسیدگی کند. نه ST و نه CBT به تنهایی کافی نمی باشند. نیاز جهانی به پایدار سیاره زمین موجب شده است تا گفتمان ها ی ST با اولویت ها ی محلی برای کنترل، افزایش ظرفیت، توانمند سازی و معیشت پایدار همراه بوده است. نیاز جهانی برای تغییر اقلیم و فقر زدایی مستلزم مسیر ها و نوآوری ها ی جدید برای رسیدگی به اولویت ها ی وابسته پایداری کره زمین و معیشت پایدار است. با این حال، مرور منابع نشان دهنده تعداد زیادی از مفاهیم، تعاریف و توصیف ST و CBT می باشد که توسط طیف وسیعی از ذی نفعان ارائه شده است. در اینرشته اصول ومفاهیم مبهمی وجود دارند که قادر به متمایز کردن اصول مدیریت از اصول اخلاقی نیستند. روی هم رفته، توسعه چارچوب ها ی مبتنی بر پایداری مور، خط مشی ها و شیوه ها در حوزه ها ی علمی وعملی مختلف با توجه به گردش گری پایدار و گردش گری مبتنی بر جامعه ارائه شده است.

استدلال شده است که توسعه گردش گری پایدار بایستی از دیدگاه کلان و خرد یکپارچه در نظر بگیرد به خصوص دیدگاه‌ها‌ی‌ی که در دستور کار توسعه نئولیبرال (1-6) مطرح شده است. همان‌طور که بحث فوق نشان می‌دهد، مسائل مربوط به عدالت، برابری و انصاف در توزیع و استفاده از منابع مربوطه گردش گری بایستی در چارچوب گردش گری مبتنی بر جامعه هم در مقیاس محلی و هم در مقیاس جهانی حل شود. عدالت اجتماعی و نظارت جهانی نیاز هستند با این جال توجه ویژه‌ای به بی عدالتی، تنوع و معایب در سطح محلی شود. این نام اخلاقی UNWTO و این نام‌ها‌ی‌ مختلف مربوط به برنامه‌ها‌ی‌ گردش گری پایدار و اکوتوریسم ظهور کرده اند و از اهمیت زیادی برای رفتارمسئولانه برخوردار هستند. این این نام‌ها‌ی‌ اختیاری و خود تنظیم هستند. دستور العمل سازمان‌ها‌ی‌ جهانی و سازمان‌ها‌ی‌ غیر انتفاعی، برنامه‌ها‌ی‌ مجوز دهی به خود کنترلی و خود تنظیمی اپراتور‌ها‌ی‌ گردش گری و ذی نفعان صنعت با معیار‌ها‌ی‌ و اصول کلی و جهانی کمک می‌کند. باین حال مردم محلی بایستی در نظارت و حاکمیت خوب در سطح محلی مشارکت کرده و نظارت محیطی، عدالت اجتماعی، رفاه و معیشت پایدار در سطح محلی را تسهیل کنند. مکانیسم‌ها‌ی‌ مناسب فرهنگی برای مشارکت ساکنان در توسعه گردش گری، برنامه ریزی و تصمیم گیری نیاز است که نظارت و حاکمیت خوب را امکان پذیر کرده و موجب اطمینان از عدالت، برابری و انصاف در استفاده و توزیع کالاها‌ی‌ گردش گری می‌شود. اصول گردش گری پایدار شامل موارد زیر است: (1) دیدگاه جامع؛ (2) مشارکت چند ذی نفعی؛ (3) برنامه ریزی برای دراز مدت؛ (4) رسیدگی به اثرات جهانی و محلی؛ (5) ترویج میراث انسانی و تنوع زیستی؛ (6) حفظ فرآیندها‌ی‌ زیست شناختی ضروری؛ (7) تضمین عدالت؛ و (8) حمایت از جوامع محلی [6,21,44]. این اصول برای بنگاه‌ها‌ی‌ مبتنی بر جامعه در سطح محلی و اهداف توسعه جامعه در CB سودمند هستند. با این حال، نقطه ضعف در پیاده سازی این اصول، خواه به دلیل ارتباط ضعیف و یا نبود توجه به عدالت، بی انصافی و اخلاف به عنوان موانع جدی باقی مانده است. یکپارچه سازی این اصول در چارچوب SCBT که از معیار‌ها‌ی‌ فرهنگی، اجتماعی و محیطی پشتیبانی می‌کنند از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است.

جدول 6 و 7 چارچوب مقدماتی را برای SCBT بر اساس مرور منابع ارائه میکنند. معیار‌ها‌ی‌ و گویه‌ها‌ی‌ کلیدی گردش گری پایدار و CBT که از مرور منابع گسترده حاصل شده اند، تحت ابعاد اقتصادی، محیطی، اکولوژیکی و فرهنگی و اجتماعی قرار دارند. همه معیار‌ها‌ی‌ و گویه‌ها‌ی‌ در ستون دوم چارچوب از مقالات مختلف استخراج شده

اند. با این حال برای یکنواختی چارچوب، ما زیر عنوان ها را در دومین ستون قرار می دهیم که معیار ها و گویه های آن ها گروه بندی شده اند.

جدول 7: حاکمیت و مسائل حل نشده در این زمینه

ابعاد	نمونه های یی از معیار های SCBT استخراج شده از مرور منابع	نویسندگان/منابع
حاکمیت	چشم انداز برنامه ریزی / استراتژیک: کنترل فعالیت های گردشگری و سطوح (کنترل شدت مصرف)؛ برنامه ریزی و کنترل مقصد (کنترل توسعه)؛ طراحی محصولات و خدمات؛ برنامه استراتژیک؛ دسترسی به امور مالی	[43,96,100,122,123,130,131]
	مدیریت و بازاریابی: استراتژی مقصد پایدار؛ سازمان مدیریت مقصد؛ مدیریت فصلی گردشگری؛ سازگاری تغییرات اقلیمی؛ ویژگی خرید؛ ترویج اکوتوریسم (برچسب زیست محیطی)؛ بازار یابی (بازدیدها ی بازگشت)؛ ترافیک گردشگری (حجم)؛ مدیریت و آموزش کارکنان؛ مشارکت (دولت / بخش خصوصی، سازمان غیر دولتی)؛ مسئولان محلی تشویق مشارکت اجتماعی	[27,43,86,97,100,122,123,126,132]
	قدرت، قوانین و مقررات: حکومت داری؛ فرمان؛ نظارت؛ موجودی دارایی ها ی گردشگری و جاذبه؛ مقررات برنامه ریزی؛ دسترسی برای همه؛ رضایت بازدید کننده؛ استانداردهای پایداری؛ نظارت و ارزیابی	[27,43,123,128]
	ایمنی گردشگر و مدیریت بحران: ایمنی و امنیت؛ بحران و مدیریت اضطراری؛ عادلانه و امن	[27,68,123,126]

	شرایط کاری؛ ترافیک	
[82,98,133]	همکاری / هماهنگی: به اشتراک گذاری دانش، تفکر، منابع، اشتراک قدرت، ادغام چند سطح، تعامل، گفتگو با داستان و گفتگوهای پلورالیسم	
[131,133]	مشارکت: مشارکت، تنوع و عدم تمرکز؛ مشورت؛ تراکنش ارتباط؛ جهت گیری اجماع	
	مسائل حل نشده در حاکمیت: عدالت، انصاف و عدالت	
[1,16,21,58,67,68,83,102–106,108,109,117,118,126,135]	عدالت در گردشگری: حقوق بین الملل و بین نسلی؛ توزیع عادلانه هزینه ها و مزایا، کالاها و خدمات؛ عدالت توزیع به نفع محروم است جمعیت احترام و شناخت ارزش های متنوع؛ صلاحیت شمال-جنوب خودمختاری و خودمختاری مردم بومی؛ محیط زیست و عدالت اجتماعی و فرهنگی؛ ، نژادپرستی، مشارکت، حقوق بشر و غیره	
[1,21,58,67,68,104,106,107]	صلاحیت و انصاف: توزیع منصفانه کالاها و منابع؛ فرصت شغلی برابر برای همه از جمله زنان، جوانان، افراد معلول و آسیب پذیر؛ کاهش فقر؛ عدالت جنسیتی و انکشاف اجتماعی؛ دستمزد عادلانه و استخدام؛ احترام و حقوق بشر دسترسی (خدماتی برای افراد کم درآمد، فقیر و محروم)	
[1,104,108]	مسائل اخلاقی مرتبط	

	درک و کاربرد اصول اخلاقی / اخلاقی در گردشگری ارزش های ذاتی و ابزارگرا: اخلاق سودمند؛ اخلاق فضیلت؛ احترام به اشخاص: مقتضی ضروری (کانت) اخلاق و "سایر"؛ اخلاق فمینیستی، اخلاق مراقبت و غیره	
--	--	--

مرور منابع برخی اهداف و معیار های فراگیر مربوط به CBT و ST را نشان می دهد. برخی از گویه های مربوط به حاکمیت ذکر شده اند (مشارکت محلی در تصمیم گیری، یکی از اصول کلیدی CBT بوده و توسط UNWTO برای ST مطرح شده است. با این حال، اصول تصمیم گیری بر اساس نظر ساکنین و کنترل محلی در CBT مسئله افرین است و به این ترتیب دولت محلی شکل گرفته و تحت تاثیر ارزش های تاریخی، سیاسی، فرهنگی و قومی قرار دارد. ظرفیت سازی، که یک اساس کلیدی CBT است یک هدف چالش برانگیز است به خصوص اگر ساکنان و ذی نفعان در موضوعات مربوط به حاکمیت توانمند نباشند تا بتوانند از کالاها و خدمات مربوط به پایداری نظیر حفاظت زیست محیطی بلند مدت، رفاه جامعه استفاده کنند.

مسائل مربوط به عدالت، انصاف و برابری در منابع و مطالعات کم تر بررسی شده اند. (ممکن است این سوال را از خود پرسید که چرا پایداری شامل مسائل برابری، بی عدالتی تاریخی، توزیع و استفاده از منابع محدود و تجدید ناپذیر است). ما در جداول 6 و 7 به بررسی این موضوعات پرداخته ایم. به منظور تاکید بر مسئله حاکمیت و عدالت، این موارد به طور مجزا در جدول 7 زیر ارائه شده اند. آن ها پتانسیل زیادی برای ایجاد پلی بین گفتمان جهانی یا گردش گری پایدار و گفتمان محلی CBT دارند. استدلال بر این است که عدالت امکان ایجاد پلی را مقیاس جهانی و مقیاس عمومی و ویژه فراهم می کند. مسائل مربوط به توسعه گردش گری شامل مسائل اخلاقی عدالت، عدالت و عدالت در فراهم آوردن پایداری جهانی، سیاره ای و رفاه محلی و اجتماعی است.

5- مسیر بعدی کجاست؟ مسیر های پیش رو

اگرچه مفهوم SCBT اولیه و مقدماتی است، با این حال SCBT پیشنهادی در این مقاله برخی مسیر های مهمی را برای تحقیقات و کاربرد های آینده ارائه می کند. این مطالعه منعکس کننده تاریخچه ایده ها در تکامل گردش گری مبتنی بر جامعه و گردش گری پایدار است. این نشان دهنده یک حوزه پیچیده ای از اصطلاحات

متناقض، مفاهیم، اصولو ارزش ها و طیف وسیعی از معیار ها یی است که ذهن محققان و متخصصان را در گیر کرده است. بررسی دقیق اطلاعات فوق، توجیه قوی را برای رویکرد یکپارچه ST و CBT ارایه می کند. تاکید بیشتر بر پایداری محیطی که مفهوم گردش گری پایداری ریشه در توسعه پایدار دارد با توجه بیشتر به اثرات فرهنگی و اجتماعی توسعه گردش گری و اقتصاد و رفاه کلی جوامع محلی قابل جبران است. مقیاس گردش گری پایدار از گفتمان ها ی جهانی تا پیاده سازی توسط سازمان ها و مقصد ها ی مختلف در سطح منطقها ی و محلی متغیر بوده است.(136-137). در عین حال، علی رغم تاکید قوی بر توسعه جامعه، افزایش آگاهی از لزوم مدیریت جامعه، سلامت محیط زیست و حفاظت از طبیعت امکان گنجاندن افق پایداری بلند مدت را در شیوه ها ی CBT داده است. تلاش ها یی در خصوص اصل عدالت و برابری در ST و CBT صورت گرفته است. رویکرد ها و طرح ها ی گردش گری مبتنی بر جامعه نظیر CBT، ضمن نشان دادن برخی تشابهات با گردش گری پایدار، با این حال اهداف توسعه متفاوتی را دنبال می کند(5). به گفته سایمان و گیامپلی(138)، یک جایگزین برای گردش گری جمعی، CBT است که بر کنترل توسط اعضای جامعه تاکید دارد و مزایای مربوط به توریسم و گردش گری قادر به حل معایب اقتصادی و عدالت اجتماعی می باشند. طیف وسیعی از رویکرد ها ی جامعه محور نظیر گردش گری فقر زدا بر اهداف توزیع مجدد تاکید دارند و باتلر، کوران و گارمن(56) به بررسی PPT در پروژه گلاسکو گوان پرداخته است که قابل کاربرد به کشور ها ی در حال توسعه و توسعه یافته است. باتلر و همکاران(56) استدلال کرده است که دولت بایستی اصول PPT را اجرا کند. تفاوت بین ST و CBT از حیث حوزه جغرافیایی کاهش یافته است(44-139). این یک مبنای خوب برای ایجاد پلی بین مقیاس خرد و کلان، محلی- جهانی و پیچیدگی سیستم گردش گری است و جدول 6 و 7 نقطه شروع منطقی برای توسعه چارچوب SCBT برای اطلاع رسانی در خصوص توسعه، برنامه ریزی و مدیریت است.

با این حال، برخی مسائل مهمی وجود دارند که نشان میدهند کشف تاریخی ما تازه شروع راه است. برخی از مسائل مطرح شده توسط محققان مختلف از طریق چارچوب یکپارچه حل شده اند. برای مثال، کاردازن، بیرد و دافی(140) به بررسی اهمیت وجود یک پایگاه دانش خوب میان ساکنان و سایر ذی نفعانی که مستقیما در توسعه، برنامه ریزی و مدیریت گردش گری مشارکت می کنند پرداخته است و اصول مربوط به کنترل محلی و توزیع منصفانه منابع گردش گری را تسهیل کرده است. قبل از مشارکت فعالانه، برنامه ریزان توریسم بایستی،

سطح آگاهی و ادراک ذی نفعان از گردش گری، فرایند گردش گری، اثرات و اصول پایداری را ارزیابی کنند (ص 245). آن ها یک ابزار موسوم به شاخص توسعه گردش گری پایدار (SUSTDI) را برای ارزیابی آگاهی ذی نفعان از اثرات توریسم و دیدگاه ها ی آن ها در خصوص اصول توسعه گردش گری ایجاد کرده اند. علی رغم همه پیشرفت ها ی انجام شده در طی چند دهه در حل مسائل پایداری محیطی و اجتماعی، بهزیستی صنعت و جامعه، مسائل مربوط به سودمندی مفاهیم ST و CBT و عدم پیاده سازی هنوز حل نشده اند. سه مسئله مهم در زیر با استناد به ایده ها ی مربوط به رویکرد ها ی مبتنی بر جامعه و پایداری محور مطرح شده اند. این می تواند منجر به نتایج متناقضی در تحقیق و عمل گردشگری شود.

5-1 در جهانی سازی نئولیبرال: برتری مردمان محلی، شکست متخصصان

برامول و لین (141) در یک مقاله ای در مجله گردش گری پایدار خاطر نشان کردند که حاکمیت موثر و متناسب از اهمیت زیادی برای پیاده سازی گردش گری پایدار، بهبود فرایند ها ی دموکراتیک، ارایه مسیر و تسهیل پیشرفت عملی برخوردار است. آن ها استدلال می کنند که چارچوب ها ی نظری از اهمیت زیادی برخوردار است. یکی از مهم ترین نتایج حاصل شده، نه تنها کمبود دستور العمل ها ی نظری بلکه ناتوانی سیستماتیک در نقد ها و مشارکت محلی و اجتماعی در منابع و درک و پیاده سازی حاکمیت خوب بوده است. باندن (142) به مطالعه انتقال دانش تحصیلی بر روی پایداری برای عملیات بخش عمومی گردش گری در پنج مقصد در کوئیزلند، استرالیا پرداخته اند. نتایج نشان دهنده یک شکاف دانشی است که نشان می دهد دانش مبتنی بر این موضوع در دانشگاه به برنامه ریزان و مدیران منتشر شده است. درج و جمال (143) از یک رویکرد پسا ساخت گرایانه برای مطالعه برنامه ریزی و مطالعات خط مشی در گردش گری استفاده کرده اند. آن ها نتیجه گرفتند که موضوعات مربوط به مدیریت و توسعه مقصد غالب تر هستند اگرچه تحلیل نقادانه ساختار ها ی سیاسی و اقتصادی، منافع و ارزش ها کم تر مورد بررسی قرار گرفته اند.

با این حال، در سه دهه از زمان انتشار گزارش کمیسیون براتلند در زمینه توسعه پایدار و نیز پس از ظهور RT و CBT، یک تعامل بحرانی با نقش بخش دولتی، توانمند سازی و کنترل در خصوص استفاده و توزیع کالاها ی عمومی، پایداری بلند مدت کالاها ی اجتماعی و فرهنگی و شیوه ها ی مدیریت و برنامه ریزی منجر به تغییر اندک گردش گری جامعه محور شده اند. زو، هوانگ و دیتنگ (144) مدل توسعه جامعه محور را در چین ارایه

کرده اند که بر این باورند پیامد ها واهمیت نظری این مقاله می تواند به توسعه عملیات برنامه ریزی گردش گری در کشور های دیگر به خصوص کشور های در حال توسعه با پیش زمینه های توسعه اقتصادی به چین کمک کند. مدل آن ها مربوط به سه عامل کلیدی است مکان یابی زنجیره تامین، هم زیستی سرمایه گذار خارجی و ازاد سازی تصمیم گیری. زو وهمکاران(144) خاطر نشان کرده اند که بیانیه مانیلا در خصوص اثر اجتماعی گردش گری(139)، موجب بیشینه سازی اثر مثبت گردش گری از طریق مشارکت جامعه می شود. حفظ کنترل محلی، یکی از اصول مهم تایید شده توسط WTO در توسعه گردش گری است(144). با توجه به این که اصلاحات دولتی در چین در ابتدای خود است، آن ها بر این باورند که مدل CDD گردش گری روستایی یک شیوه بهینه برای توسعه گردش گری روستایی پایدار در چین است و بایستی در دستور کار سیاسی دولت نهادینه سازی شود. اطلاعات آن ها همانند بینش سایر افراد در خصوص پایداری و گردش گری در شکل دموکراسی های پس از استعمار و نیز شرایط پس از اپارتاید و کمونیستی نشان دهنده اهمیت تاکید و توجه بیشتر بر نقش بخش دولتی از سطح ملی تا محلی است(145-146). کیلی و زولو(145) بیان داشته اند که دولت در همه سطوح باید اطمینان حاصل کند که مسئله فقر حل شده است و گام بلندی به سوی توسعه پایدار برداشته شده است(ص 27).

به طور کلی مطالعات کمی وجود دارند که به بررسی نقش دولت های محلی برای تسهیل توسعه گردش گری پایدار در کشور های در حال توسعه پرداخته اند(یاکدسل ، برامول و یاکسل 147). در بیشتر موارد، دولت ها دارای برنامه ها و خط مشی های مختلفی برای توسعه گردش گری پایدار می باشند که به دلیل کمبود ها و محدودیت های مربوط به اجرا و پیاده سازی منجر به نتایج خوبی نمی شوند(145)(ص 27).

شکاف و فاصله بین تحقیقات دانشگاهی و کاربرد های عملی و تاخیر پیوسته در برنامه ریزی و خط مشی برای شروع ST و CBT برای کنترل محلی، مشارکت ساکنین و مشارکت ساکنان در گردش گری از مشکلات و محدودیت های مهم بوده است. با این حال نگرانی اصلی عدم توجه به اصول کنترل محلی و نیز توزیع عادلانه مزایا و کالاهای گردش گری به ساکنان از جمله قشر های محروم و متنوع است. اگرچه رویکرد مبتنی بر SCBT برای حل مسائل زمانی و مکانی فوق در سیستم گردش گری پیچیده مطلوب است، چگونه می توان این مسئله را در جهانی سازی امروزه حل کرد؟ سایمن و گیمپالی(138) به بررسی و تحلیل محیط نئو لیبرال در خصوص

کاهش فقر و توسعه جامعه پرداخته اند. در این زمینه، مسائل ایدئولوژی، گفتمان، سیاست ها و موضوعات مربوطه بایستی در نظر گرفته شده است. باز سازی موثر سیستم گردش گری نمی تواند در مقیاس کوچک قرار داشته باشد. استدلال آن ها از مقیاس خرد و کلان به سطح جهانی برای رویکرد یکپارچه برای SCBT متغیر است با این حال عدم موفقیت مطالعات گردش گری برای مقابله با مسائل ایدئولوژیکی و سیاسی مربوط به خط مشی گردش گریو برنامه ریزی مسئله آفرین است. درج و جمال(143) توجه زیادی را به تغییرات از مدیریت عمومی تا مدیریت دولتی در دهه اخیر معطوف کرده اند.

از دهه 1980 میلادی، نئولیبرالیسم، جهانی سازی و مدیریت عمومی جدید موجب برون سپاری دولتی و حرکت از مشارکت دولتی مستقیم در امور اجتماعی و اقتصادی شده است. این تغییر از مدیریت دولتی به مدیریت عمومی توصیف شده است با افزایش جذب مشارکت ها ی دولتی و خصوصی، برنامه ریزی مشارکتی و تسهیم قدرت کسب و کار دولتی همراه بوده است(98-148). ارتباط دولت با منافع عمومی نیز تا حدودی مبهم تر شده است. مفهوم مجموعه فراگیر منافع دولتی در دیدگاه نئولیبرالیست بررسی شده است(143).

5-2 اصول خوب برای SCBT چیست؟

جدول 6 مجموعه ای از معیار ها ی یکپارچه را نشان می دهد که تحت ابعاد مختلف اثرات محیطی، اجتماعی و اقتصادی در مرور منابع جامع قرار دارند. جدول 7 برخی از معیار ها، ابعاد حاکمیت، عدالت، اخلاق رانشان می دهد که از اهمیت زیادی برای اهداف توسعه و پایداری برخوردار است. ما از معیار ها ی مربوطه مطالعات ST و CBT استفاده می کنیم که بر اساس آن امکان مقایسه تشابهات و تفاوت ها بین دو مفهوم وجود دارد. توجه ویژه ای به شفاف سازی و کاهش ابهامات در تحقیقات آینده و ST و CBT در یک چارچوب شفاف از اصول مدیریت و اخلاقی معطوف شده است. رشته مطالعات گردش گری در قرن 21 دیگر نمی توانند مسائل مربوط به تخریب محیط زیست، فقر زدایی و تغییر اقلیم نادیده می گیرند. توسعه این چارچوب از اصول اخلاقی برای رویکرد تلفیقی توسعه و مدیریت گردش گری در سطح جهانی و محلی از اهمیت زیادی برخوردار است. با ایجاد SCBT، بررسی یک سیستم گردش گری پیچیده در اصول اخلاقی اهمیت داردومی تواند اطلاعاتی در خصوص حاکمیت خوب، شیوه خوب، مدیریت خوب و گردش گری خوب ارائه کند(149).

لازم به ذکر است که طیف وسیعی از مفاهیم، معیارها، شاخص و اصول استناد شده در منابع هم پوشانی دارند. مرور منابع اسکوپوس، شکاف مهمی را با توجه به شناسایی اصول ST و CBT کلیدی مورد استفاده توسط محققان نشان داده است. این اصول در چارچوب معیارهای مختلف بررسی شده است (150) و هدف آنها استفاده از اصول ST در تحقیقات و استفاده از معیارهای ST دیگر است.

گردشگری خوب در ساختارهای با توافق اندک در خصوص این مورد در میان متخصصان و دستورالعمل نظری و فلسفی محدود بوده است. ماسکادرو و مورفی (151) استدلال کرده اند که اگرچه مدیریت اثرات گردشگری و رابطه بین گردشگری و پایداری توجه ویژه ای توسط کارشناسان گردشگری به خود جلب کرده اند. این منعکس کننده مسائل مربوط به گردشگری پایدار بوده و چارچوبی را برای این موارد ارائه کرده است. به این ترتیب اصول و ظرفیت های بی که به کیفیت زندگی کمک می کنند، به طور معنی داری متفاوت بوده و تئوری سازی برای حل مسائل اخلاقی در مورد زندگی خوب و گردشگری خوب نیاز بوده و به اصول پایداری، بهزیستی جامعه و محیطی و کیفیت زندگی در گردشگری کمک می کند (104-152-153). مطالعات کمی به بررسی موفقیت پایداری در تلاش های مربوط به گردشگری با استفاده از ابزارهای مدیریتی و برنامه ریزی پرداخته اند (92-154).

5-SCBT3 راهنمایی شده توسط عدالت و اخلاق مراقبت؟

مطالعه وایتفورد و رامن (137) در خصوص خط مشی دولت قلمرو و ایالت استرالیا برای گردشگری بومی به بررسی این موضوع پرداخته است که چگونه اصول توسعه بررسی شده اند و موفقیت اندکی در دست یابی به توسعه گردشگری پایدار برای افراد بومی کسب کرده اند. بر اساس این مطالعه، محققان بیان داشته اند که یک چارچوب کلی برای توسعه گردشگری بومی نمی تواند موثر باشد و به این ترتیب مکانیسم ها و ظرفیت سازی خاصی برای تسهیل گردشگری بومی پایدار و بلند مدت ارائه می کند (492). اطلاعات کمی در خصوص شرایط تاریخی و ساختاری ظلم و نژادپرستی در استرالیا پس از نژادپرستی وجود دارد و مانیرا و جونز (59) خاطر نشان کرده اند که شکست CBE در کنیا مربوط به کنترل منابع خارجی و وابستگی شدید به استعمار جدید و وابستگی است. از این روی اثر بخشی این در استفاده از اصول توسعه پایدار در توسعه گردشگری جامعه در کنیا موجب افزایش توانمندسازی جوامع و رهبران محلی و پیاده سازی چارچوب های خط مشی مناسب شده

است. مطالعات گردش گری یک رشته جدید می‌اشند با این حال نقد‌ها ی زیادی در خصوص نئولیبرالیسم، اقتصاد سیاسی، اکولوژی سیاسی، اکولوژی سیاسی و پایداری در گردش گری (88-155-156) وجود دارد. در عصر جهانی سازی نئولیبرال و چالش‌ها ی مختلف تغییر اقلیم، محققان و متخصصان گردش گری با مسائل عدالت اجتماعی، بی‌عدالتی، تبعیض و نژاد پرستی سازمانی مواجه شده‌اند. موضوعات مربوط به عدالت در مطالعات گردش گری در نظر گرفته شده‌اند، مطالعات زیادی بایستی در گردش گری مبتنی بر جامعه باید انجام شوند. جمال و کامارگو (109) عدالت مقصد را ارایه کرده‌اند که بر اساس آن مفاهیم روشنفکری ناشی از دموکراسی‌ها ی لیبرال غربی با اخلاق مراقبت از دیدگاه‌ها ی فمینیستی و ارسطویی می‌باشند.

6- نتیجه‌گیری

بررسی پیشرفت گردش گری مبتنی بر جامعه و گردش گری پایدار، دو حوزه تحقیقاتی موازی، مطرح شده‌اند. این مطالعه به بررسی نام‌ها، اصطلاحات، اهداف و عوامل موفقیت و نیز اصول، معیارها و عوامل پرداخته‌اند. تعداد زیادی از انتقادات در این زمینه مطرح شده‌اند: برای مثال، ماسکاردو (157) استدلال کرده‌اند هیچ گردش گری پایداری وجود ندارند. این نشان می‌دهد که گردش گری یکی از گزینه‌ها ی بسیار مهم در توسعه اجتماعی اقتصادی در منطقه مقصد بوده و از این روی به تسهیل نوآوری، توسعه مجموعه‌ای از معیارها ی ارزیابی و توسعه و استفاده از سیستم‌ها ی پایش پایداری (157) کمک کرده‌اند. با این حال، اصول اخلاقی به توسعه معیارها ی ارزیابی و سیستم‌ها ی پایش و پایداری کمک می‌کند؟ گردش گری خوب یا حاکمیت گردش گری خوب چیست؟ ما استدلال می‌کنیم که به جای کنار گذاشتن مفهوم ST و CBT، اصول اخلاقی توسعه گردش گری و حاکمیت بایستی شفاف‌تر شوند. ایجاد پلی بین CBT محلی و ST اصول حاکمیت خوب و عدالتی است که امکان انصاف و عدالت را در توزیع و استفاده از منابع مربوط به گردش گری از سطح محلی به جهانی و نیز اصول توانمندسازی جامعه و توسعه ظرفیت، نظارت کالاها ی طبیعی، فرهنگی و اجتماعی می‌باشد. اگرچه مطالعات بیشتر در این زمینه لازم است، چارچوب مقدماتی پیشنهادی و بحث مربوط به بخش قبلی، دستور العمل‌ها ی جدیدی را برای تحقیق و عمل در ST و CBT ارایه می‌کنند. تحلیل این دانش مستلزم توجه بیشتر به توسعه رویکرد جهانی و یکپارچه می‌باشد که اصول عدالت و اخلاق در این راستا به توسعه ابعاد مختلف توسعه و مدیریت کمک می‌کند. در دوره جهانی سازی نئولیبرال، امروزه، بسیاری از محققان نگران توجه به

عدالت اجتماعی و مسائل مربوط به بی عدالتی جنسی، طبقه و قدرت در سطح محلی و نیز هدف کلی عدالت بین نسلی و درون نسلی و کاهش بی عدالتی بین شمال و جنوب از طریق گردش گری بوده اند(158-159). مداخله فعال برای تسهیل انتقال دانش، مشارکت تعاملی بین دانشگاهیان و متخصصان دولتی و گردش گری موجب تسهیل اولویت های فوق شده اند زیرا محققان و دانشجویان بایستی بیشتر و بیشتر در مورد گردش گری مبتنی بر جامعه صحبت کنند.

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

لیست مقالات ترجمه شده ✓

لیست مقالات ترجمه شده رایگان ✓

لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI ✓

سایت ترجمه فا ؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معتبر خارجی